64126/1

CONSEIL D'ETAT
LEGISLATION
31 -07- 2018
RAAD VAN STATE
WETGEVING

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL JUSTICE

VOORONTWERP VAN STRAFWETBOEK - BOEK I

AVANT-PROJET DE CODE PÉNAL - LIVRE PREMIER

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Op de voordracht van de Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

De Minister van Justitie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition du Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le Ministre de la Justice est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit :

Hoofdstuk 1 – Voorafgaande bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Chapitre 1er – Disposition préliminaire

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Hoofdstuk 2 – Het Strafwetboek

Art. 2. De hiernavolgende bepalingen vormen het Eerste Boek van het Strafwetboek:

Chapitre 2 – Le Code pénal

Art. 2. Les dispositions qui suivent forment le Livre Premier du Code pénal :

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE

CHAPITRE 1er . DISPOSITIONS

BEPALINGEN

Art. 1. Indeling van de misdrijven

De misdrijven worden volgens hun ernst ingedeeld in misdaden en wanbedrijven.

Misdaden zijn misdrijven, waarop de wet een straf van levenslange opsluiting of opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar stelt. De vermindering van de straf na toepassing van de verzachtende omstandigheden heeft geen gevolg voor de aard van het misdrijf.

De andere misdrijven zijn wanbedrijven.

De wet bepaalt de straffen die van toepassing zijn op de dader.

Art. 2. Legaliteitsbeginsel

Niemand kan worden gestraft voor een misdaad of wanbedrijf waarvan de bestanddelen niet in de wet worden omschreven.

Niemand kan worden gestraft met een straf waarin de wet niet voorziet.

Dit artikel staat niet in de weg aan de berechting en bestraffing van iemand, die schuldig is aan een handelen of nalaten dat, ten tijde van het handelen of nalaten, een misdrijf was overeenkomstig de algemene beginselen die door de volkerengemeenschap worden erkend.

Art. 3. Toepassing van de strafwet in de tijd

Niemand kan worden veroordeeld voor een handelen of nalaten dat niet bij wet strafbaar was ten tijde van dat handelen of nalaten.

Evenmin kan een zwaardere straf worden opgelegd dan die waarin ten tijde van het plegen van het misdrijf bij wet was voorzien.

In geval van wijziging van de strafwet na

GÉNÉRALES

Art. 1er. La classification des infractions

Les infractions sont classées, suivant leur gravité, en crimes et délits.

Les crimes sont les infractions que la loi punit de la peine de réclusion à perpétuité ou de la peine de réclusion de vingt ans à trente ans. La réduction de la peine en application de circonstances atténuantes est sans incidence sur la nature de l'infraction.

Les autres infractions sont des délits.

La loi fixe les peines applicables à leur auteur.

Art. 2. Le principe de légalité

Nul ne peut être puni pour un crime ou pour un délit dont les éléments ne sont pas définis par la loi.

Nul ne peut être puni d'une peine qui n'est pas prévue par la loi.

Le présent article ne porte pas atteinte au jugement et à la punition d'une personne coupable d'une action ou d'une omission qui, au moment où elle a été commise, était criminelle d'après les principes généraux reconnus par l'ensemble des nations.

Art. 3. L'application de la loi pénale dans le temps

Nul ne peut être condamné pour des actions ou omissions qui n'étaient pas punissables par la loi au moment où elles ont été commises.

De même, il ne peut être infligé aucune peine plus forte que celle prévue par la loi au moment où l'infraction a été commise.

En cas de modification de la loi pénale

het plegen van het misdrijf gelden de voor de dader meest gunstige bepalingen.

postérieurement à l'infraction, les dispositions les plus favorables seront appliquées à son auteur.

Art. 4. Toepassing van de strafwet in de ruimte

Behoudens de bij wet bepaalde uitzonderingen wordt het misdrijf, op Belgisch grondgebied door Belgen of vreemdelingen gepleegd, bestraft overeenkomstig de bepalingen van de Belgische wetten.

Het misdrijf, buiten het Belgisch grondgebied door Belgen of vreemdelingen gepleegd, wordt in België niet bestraft, behoudens in de bij wet bepaalde gevallen.

Het misdrijf wordt geacht op het grondgebied van het Rijk te zijn gepleegd wanneer een van de constitutieve of verzwarende bestanddelen ervan daadwerkelijk op dat grondgebied heeft plaatsgevonden.

Art. 4. L'application de la loi pénale dans l'espace

Sauf les exceptions prévues par la loi, l'infraction commise sur le territoire belge, par des Belges ou des étrangers, est punie conformément aux dispositions des lois belges.

L'infraction commise hors du territoire belge, par des Belges ou des étrangers, n'est punie en Belgique, que dans les cas déterminés par la loi.

L'infraction est réputée commise sur le territoire du royaume dès lors qu'un de ses éléments constitutifs ou aggravants a eu lieu matériellement sur ce territoire.

Art. 5. Interpretatie van de wet

De strafwet moet strikt worden geïnterpreteerd. Zij kan niet naar analogie worden toegepast.

Art. 5. L'interprétation de la loi

La loi pénale est d'interprétation stricte. Elle ne s'applique pas par analogie.

HOOFDSTUK 2. MISDRIJF

CHAPITRE 2. L'INFRACTION

Afdeling 1. Bestanddelen van het misdrijf

Section 1re. Les éléments constitutifs de l'infraction

Art. 6. Bestanddelen van het misdrijf

Opdat er sprake zou zijn van een misdrijf moet een materieel bestanddeel en een schuldbestanddeel aanwezig zijn.

De wet kan eveneens voorzien in verzwarende bestanddelen.

Art. 6. Les éléments constitutifs de l'infraction

L'infraction requiert la réunion d'un élément matériel et d'un élément fautif.

La loi peut également prévoir des éléments aggravants.

Art. 7. Het materieel bestanddeel

Elk misdrijf vereist het bestaan van een materieel bestanddeel. Dit bestanddeel bestaat uit een handeling of een verzuim.

Art. 8. Het schuldbestanddeel

Elk misdrijf vereist het bestaan van een schuldbestanddeel in hoofde van de dader.

Dit schuldbestanddeel kan, overeenkomstig de bij wet bepaalde gevallen, bestaan in:

- een bijzonder opzet;
- het wetens en willens aannemen van het strafbaar gestelde gedrag;
- het zonder rechtvaardiging aannemen van het strafbaar gestelde gedrag dat de uiting is van het niet-nakomen van de algemene verplichting tot waakzaamheid waartoe de dader gehouden is;
- een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.

De loutere wil en kennis, kenmerkend voor het vrije gedrag, worden steeds vermoed aanwezig te zijn, behoudens rechtvaardiging, schuldontheffing of niet-toerekeningsvatbaarheid.

Art. 9. Het verzwarend bestanddeel

De wet kan erin voorzien dat het misdrijf met een straf van één of meer niveaus hoger wordt bestraft wanneer het bestaan van een of meer verzwarende bestanddelen wordt vastgesteld.

Afdeling 2. Strafbare poging

Art. 10. De strafbare poging

Art. 7. L'élément matériel

Toute infraction requiert l'existence d'un élément matériel. Cet élément consiste en une action ou une omission.

Art. 8. L'élément fautif

Toute infraction requiert l'existence d'un élément fautif dans le chef de son auteur.

Suivant les cas déterminés par la loi, cet élément fautif peut consister en :

- une intention spéciale ;
- la volonté délibérée et en connaissance de cause d'adopter le comportement incriminé ;
- l'adoption sans justification du comportement incriminé traduisant un manquement à l'obligation générale de vigilance à laquelle l'auteur est tenu ;
- un défaut grave de prévoyance ou de précaution.

La simple volonté et la simple connaissance caractérisant le comportement libre, sont toujours présumées jusqu'à admission d'une cause de justification, de non-imputabilité ou d'exemption de culpabilité.

Art. 9. L'élément aggravant

La loi peut prévoir que l'infraction est punie d'une peine d'un ou de plusieurs niveaux plus élevés lorsque l'existence d'un ou de plusieurs éléments aggravants est constatée.

Section 2. La tentative punissable

Art. 10. La tentative punissable

De poging tot misdrijf is strafbaar wanneer het crimineel voornemen van de dader zich door een begin van uitvoering heeft geopenbaard.

Er is geen strafbare poging indien het misdrijf niet is voltooid wegens omstandigheden die afhankelijk zijn van de wil van de dader.

Behoudens afwijkende bepaling, is de poging altijd strafbaar. De strafbare poging wordt bestraft met dezelfde straf als het voltooide misdrijf.

Met de op het voltooide misdrijf gestelde straf wordt ook gestraft hij die op vasthoudende en zekere wijze voorstelt, aanbiedt of aanzet een bepaald misdrijf te plegen en hij die een dergelijk voorstel, aanbod of aanzetting heeft aanvaard, terwijl dit geen uitwerking heeft gehad wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil.

La tentative d'infraction est punissable lorsque la résolution criminelle de l'auteur s'est manifestée par un commencement d'exécution.

Il n'y a pas de tentative punissable lorsque l'infraction n'a pas été consommée en raison de circonstances dépendant de la volonté de l'auteur.

Sauf disposition contraire, la tentative est toujours punissable. La tentative punissable est punie de la même peine que l'infraction consommée.

Est également puni de la peine prévue pour l'infraction consommée celui qui, de façon ferme et certaine, propose ou offre de commettre une infraction déterminée ou provoque à commettre cette infraction et celui qui accepte une telle proposition, offre ou provocation, lorsque cette proposition, offre ou provocation n'a pas eu d'effet en raison de circonstances indépendantes de sa volonté.

Afdeling 3. Rechtvaardigingsgronden

Section 3. Les causes de justification

Art. 11. De rechtvaardigingsgronden

Rechtvaardigingsgronden zijn door de wet bepaalde omstandigheden die de wederrechtelijkheid van de gestelde gedraging opheffen en deze gedraging geoorloofd of gerechtvaardigd maken.

De rechtvaardigingsgronden zijn :

- het gebod of de toelating van de wet;
- het bevel van de overheid;
- de noodtoestand;
- de wettige verdediging;
- het wettig verzet in geval van misbruik door de overheid.

Art. 11. Les causes de justification

Les causes de justification sont des circonstances définies par la loi qui enlèvent au comportement son caractère illicite et qui autorisent ou justifient ce comportement.

Les causes de justification sont :

- l'ordre ou l'autorisation de la loi ;
- l'ordre de l'autorité ;
- l'état de nécessité ;
- la légitime défense ;
- la résistance légitime aux abus de l'autorité.

Art. 12. Het gebod of de toelating van de wet en het bevel van de overheid

Art. 12. L'ordre ou l'autorisation de la loi et l'ordre de l'autorité

Behoudens in de gevallen bij wet bepaald, is er geen misdrijf wanneer het feit door de wet is geboden of toegelaten.

Behoudens in de gevallen bij wet bepaald, is er geen misdrijf wanneer het feit door de overheid is bevolen overeenkomstig de wet.

Sauf dans les cas prévus par la loi, il n'y a pas d'infraction lorsque le fait est ordonné ou autorisé par la loi.

Sauf dans les cas prévus par la loi, il n'y a pas d'infraction lorsque le fait est commandé par l'autorité conformément à la loi.

Art. 13. De noodtoestand

Er is noodtoestand en dus geen misdrijf wanneer iemand enkel door het plegen van een misdrijf een recht of een belang kan vrijwaren dat een ernstig en onmiddellijk gevaar loopt en waarvan de waarde hoger is dan de waarde van hetgeen door het misdrijf wordt prijsgegeven.

Er is geen aanleiding tot rechtvaardiging van de feiten indien men de aangevoerde noodtoestand zelf opzettelijk heeft doen ontstaan.

Art. 13. L'état de nécessité

Il y a état de nécessité et donc absence d'infraction lorsque la personne ne peut sauvegarder autrement qu'en commettant une infraction un droit ou un intérêt exposé à un péril grave et imminent dont la valeur est supérieure à celle sacrifiée par l'infraction.

Il n'y a pas de justification des faits si l'intéressé a créé lui-même délibérément l'état de nécessité allégué.

Art. 14. De wettige verdediging

Eigenrichting waarbij een misdrijf wordt gepleegd, is niet geoorloofd.

Er is evenwel wettige verdediging en dus geen misdrijf wanneer iemand, die niet in de mogelijkheid verkeert om een onrechtmatige, ernstige en ogenblikkelijke aanval tegen zijn persoon of tegen een derde te ontwijken, anders dan door het misdrijf te plegen, zich met de wil om deze aanval af te weren op een evenredige manier verweert.

Art. 14. La légitime défense

Nul ne peut se faire justice à lui-même en commettant une infraction.

Il y a toutefois légitime défense et donc absence d'infraction lorsque la personne, n'ayant pas la possibilité d'écarter une agression injustifiée, grave et actuelle contre elle ou la personne d'autrui autrement qu'en commettant l'infraction, se défend de manière proportionnée dans l'intention de repousser cette agression.

Art. 15. Wettig verzet tegen misbruiken door de overheid

Er is geen misdrijf wanneer individueel, actief of passief, verzet wordt geboden tegen een kennelijk onwettige daad van de overheid, die een onverwijlde reactie noodzakelijk maakt teneinde onherstelbare schade te voorkomen, en dit verzet wordt uitgeoefend op een

Art. 15. La résistance légitime aux abus de l'autorité

Il n'y a pas d'infraction lorsque la résistance individuelle, active ou passive, est opposée à un acte de l'autorité, dont l'illégalité est flagrante, qu'il nécessite une réaction immédiate afin de prévenir un mal irréparable et que celle-ci s'exerce de façon proportionnée à la

manier die evenredig is met de aard en het belang van de onwettigheid.

nature et à l'importance de l'illégalité.

HOOFDSTUK 3. DADER VAN HET MISDRIJF

CHAPITRE 3. L'AUTEUR DE L'INFRACTION

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Section 1re. Dispositions générales

Art. 16. Beginsel van de individuele verantwoordelijkheid

Niemand is strafrechtelijk verantwoordelijk dan voor zijn eigen daden.

Misdrijven kunnen worden begaan door zowel natuurlijke personen als rechtspersonen.

Art. 16. Le principe de responsabilité individuelle

Nul n'est responsable pénalement que de son propre fait.

Les infractions peuvent être commises par des personnes physiques et des personnes morales.

Art. 17. Verantwoordelijkheid van rechtspersonen

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

Voor de toepassing van dit artikel kunnen niet als strafrechtelijk verantwoordelijke rechtspersoon worden beschouwd: de federale staat, de gewesten, de gemeenschappen, de provincies, de hulpverleningszones, de prezones, de

Art. 17. La responsabilité des personnes morales

Toute personne morale est pénalement responsable des infractions qui sont intrinsèquement liées à la réalisation de son objet ou à la défense de ses intérêts, ou de celles dont les faits concrets démontrent qu'elles ont été commises pour son compte.

Sont assimilées à des personnes morales :

1° les sociétés momentanées et les sociétés internes ;

2° les sociétés visées à l'article 2, § 4, alinéa 2, du Code des sociétés, ainsi que les sociétés commerciales en formation ;

3° les sociétés civiles qui n'ont pas pris la forme d'une société commerciale.

Ne peuvent pas être considérées comme des personnes morales responsables pénalement pour l'application du présent article : l'État fédéral, les régions, les communautés, les provinces, les zones de secours, les prézones, l'agglomération

Brusselse agglomeratie, de gemeenten, de meergemeentezones, de binnengemeentelijke territoriale organen, de Franse Gemeenschapscommissie, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.

bruxelloise, les communes, les zones pluricommunales, les organes territoriaux intra-communaux, la Commission communautaire française, la Commission communautaire flamande, la Commission communautaire commune et les centres publics d'action sociale.

La responsabilité pénale des personnes morales n'exclut pas celle des personnes physiques auteurs des mêmes faits ou y ayant participé.

Afdeling 2. Deelneming aan een misdaad of een wanbedrijf

Section 2. La participation à un crime ou un délit

Art. 18. Strafbare deelneming

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op zowel de rechtspersoon als de natuurlijke persoon.

Diegenen die wetens en willens deelnemen aan een misdrijf, op de wijze en binnen de perken als hierna aangegeven, worden als daders gestraft:

a) zij die rechtstreeks aan de uitvoering deelnemen;

b) zij die de voorbereiding of uitvoering vergemakkelijken;

c) zij die rechtstreeks aanzetten tot het plegen van het misdrijf;

d) zij die verzuimen om te handelen en hierdoor het plegen van het misdrijf rechtstreeks hebben bevorderd of vergemakkelijkt;

e) zij die hulp of bijstand verlenen aan de dader na het misdrijf indien hierover vooraf overleg is gepleegd.

Deelneming aan een misdaad of een wanbedrijf is altijd strafbaar, behalve bij een misdrijf gepleegd uit gebrek aan

Art. 18. La participation punissable

Les dispositions de la présente section s'appliquent tant à la personne morale qu'à la personne physique.

Sont punis comme auteurs de l'infraction, ceux qui, de façon délibérée et en connaissance de cause, participent à une infraction de la même manière et dans les limites indiquées ci-après :

a) ceux qui coopèrent à son exécution ;

b) ceux qui facilitent la préparation ou l'exécution de l'infraction ;

c) ceux qui provoquent directement à la commission de l'infraction ;

d) ceux qui ont par leur inaction encouragé ou facilité directement la commission de l'infraction ;

e) ceux qui procurent aide ou assistance à l'auteur après l'infraction s'ils se sont concertés préalablement à ce propos.

La participation à un crime ou un délit est toujours punissable, sauf pour les infractions commises par défaut de

voorzorg of voorzichtigheid.

Art. 19. Doorwerking van de verzwarende bestanddelen en de verzwarende omstandigheden naar de deelnemers

De deelnemer die kennis had of kennis had moeten hebben van het bestaan van een objectief verzwarend bestanddeel of een objectieve verzwarende omstandigheid bij het misdrijf of die wist of had moeten weten dat de verwezenlijking van dat bestanddeel of die omstandigheid in de lijn lag van het normale of voorzienbare verloop van de gebeurtenissen en die, met kennis van zaken, heeft volhard in zijn wil om mee te werken aan het plegen van dat misdrijf, zal worden gestraft als dader van het verzwaarde misdrijf.

Subjectieve verzwarende bestanddelen en subjectieve verzwarende omstandigheden hebben enkel gevolgen voor de straf van de dader of deelnemer aan het misdrijf indien wat hem betreft aan de toepassingsvoorwaarden ervan is voldaan.

Afdeling 3. Schuldontheffingsgronden

Art. 20. De schuldontheffingsgronden

Schuldontheffingsgronden zijn omstandigheden door de wet bepaald waardoor de dader van het misdrijf geen verwijt treft wegens de concrete situatie waarin hij de door een wettelijke delictsomschrijving vereiste gedraging stelt, al blijft die wederrechtelijk.

De schuldontheffingsgronden zijn:

- de onweerstaanbare dwang;
- de onoverkomelijke dwaling.

prévoyance ou de précaution.

Art. 19. L'imputation des éléments aggravants et des circonstances aggravantes aux participants

Sera puni comme l'auteur de l'infraction aggravée, le participant qui avait connaissance ou devait avoir connaissance de l'existence d'un élément aggravant objectif ou d'une circonstance aggravante objective de l'infraction ou qui savait ou devait savoir que la réalisation de cet élément ou de cette circonstance s'inscrivait dans le cours normal ou prévisible des événements et qui, en connaissance de cause, a persisté dans sa volonté de s'associer à la commission de l'infraction.

Les éléments aggravants subjectifs et les circonstances aggravantes subjectives affectent seulement la peine de l'auteur ou du participant à une infraction lorsque les conditions d'application sont remplies dans son chef.

Section 3. Les causes d'exemption de culpabilité

Art. 20. Les causes d'exemption de culpabilité

Les causes d'exemption de culpabilité sont des circonstances définies par la loi en raison desquelles l'infraction ne peut être reprochée à son auteur eu égard à la situation concrète dans laquelle il adopte le comportement infractionnel même si celui-ci reste illicite.

Les causes d'exemption de culpabilité sont :

- la force irrésistible ;
- l'erreur invincible.

Art. 21. De onweerstaanbare dwang

Is niet strafrechtelijk verantwoordelijk hij die gedwongen werd door een macht die hij niet heeft kunnen weerstaan.

Art. 21. La force irrésistible

N'est pas pénalement responsable celui qui a agi sous la contrainte d'une force à laquelle il n'a pu résister.

Art. 22. De onoverkomelijke dwaling

Is niet strafrechtelijk verantwoordelijk hij die gehandeld heeft uit onoverkomelijke dwaling in rechte of in feite.

Art. 22. L'erreur invincible

N'est pas pénalement responsable celui qui a agi sur la base d'une erreur invincible de droit ou de fait.

Afdeling 4. Gronden van niet-toerekeningsvatbaarheid

Section 4. Les causes de non-imputabilité

Art. 23. De gronden van niet-toerekeningsvatbaarheid

De gronden van niet-toerekeningsvatbaarheid zijn omstandigheden door de wet bepaald waardoor de dader van het misdrijf niet-toerekeningsvatbaar is al blijft het stellen van de door een wettelijke delictsomschrijving vereiste gedraging wederrechtelijk en verwijtbaar.

De gronden van niet-toerekeningsvatbaarheid zijn:

- de geestesstoornis;
- de minderjarigheid.

Art. 23. Les causes de non-imputabilité

Les causes de non-imputabilité sont des circonstances définies par la loi pour lesquelles l'auteur de l'infraction ne peut être tenu responsable, même si l'adoption du comportement infractionnel demeure illicite et répréhensible.

Les causes de non-imputabilité sont :

- le trouble mental ;
- la minorité.

Art. 24. De geestesstoornis

Is niet strafrechtelijk verantwoordelijk hij die op het tijdstip van de feiten leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan.

Art. 24. Le trouble mental

N'est pas pénalement responsable celui qui, au moment des faits, était atteint d'un trouble mental qui a aboli sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes.

Art. 25. De minderjarigheid

Behoudens in de gevallen bij wet bepaald, is niet strafrechtelijk verantwoordelijk hij die op het tijdstip van de feiten de leeftijd van achttien jaar

Art. 25. La minorité

Sauf dans les cas prévus par la loi, n'est pas pénalement responsable celui qui n'a pas atteint l'âge de dix-huit ans au moment des faits.

niet heeft bereikt.

Levenslange opsluiting wordt niet uitgesproken ten aanzien van een persoon die op het tijdstip van de misdaad de leeftijd van achttien jaar nog niet had bereikt.

La réclusion à perpétuité n'est pas prononcée à l'égard d'une personne qui n'était pas âgée de dix-huit ans au moment du crime.

HOOFDSTUK 4. STRAFFEN

CHAPITRE 4. LES PEINES

Afdeling 1. Algemeen

Section 1re. Généralités

Art. 26. Doelstellingen van de straf

Bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, moeten de volgende doelen worden nagestreefd:

1° het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet;

2° het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade;

3° het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader;

4° het beschermen van de maatschappij.

Alvorens een straf uit te spreken, moet de rechter deze doelstellingen in overweging nemen, maar ook de ongewenste neveneffecten van de straf ten aanzien van de rechtstreeks betrokken personen, hun omgeving en de samenleving.

De vrijheidsbenemende straf is de laatst te overwegen straf, die slechts kan worden uitgesproken wanneer het strafdoel bedoeld in 4° van het eerste lid niet kan worden bereikt met een van de andere straffen of maatregelen waarin de wet voorziet.

Art. 26. Les objectifs de la peine

Lors du choix de la peine et de la détermination de son taux, il convient de poursuivre les objectifs suivants :

1° exprimer la désapprobation de la société à l'égard de la violation de la loi pénale ;

2° promouvoir la restauration de l'équilibre social et la réparation du dommage causé par l'infraction ;

3° favoriser la réhabilitation et l'insertion sociale de l'auteur ;

4° protéger la société.

Avant de prononcer une peine, le juge doit prendre en compte ces objectifs mais aussi les effets secondaires indésirables de la peine pour les personnes directement concernées, leur entourage et la société.

La peine privative de liberté constitue l'ultime recours et elle ne peut être prononcée que si l'objectif de la peine visé au 4° du premier alinéa ne peut être atteint par une des autres peines ou mesures prévues par la loi.

Art. 27. Verzwarende omstandigheden

De wet kan voorzien in verzwarende omstandigheden die de rechter in

Art. 27. Les circonstances aggravantes

La loi peut prévoir des circonstances aggravantes que le juge doit prendre en

overweging moet nemen wanneer hij de straf of de maatregel en de zwaarte ervan kiest, zonder dat hij een straf van een hoger niveau mag opleggen.

considération lorsqu'il fait le choix et détermine le degré de la peine ou de la mesure, sans qu'il puisse imposer une peine d'un niveau plus élevé.

Art. 28. Verzachtende omstandigheden

Wanneer de rechter van mening is dat hij verzachtende omstandigheden in aanmerking kan nemen, vermindert of wijzigt hij de straffen in de mate en volgens de voorwaarden vermeld in dit hoofdstuk.

Art. 28. Les circonstances atténuantes

Lorsque le juge estime pouvoir retenir des circonstances atténuantes, il réduit ou modifie les peines dans la mesure et les conditions précisées dans le présent chapitre.

Art. 29. Het voorlichtingsrapport

Met het oog op het opleggen van de meest geschikte straf kan het openbaar ministerie of de rechter bij wie de zaak aanhangig werd gemaakt, aan de bevoegde dienst van het gerechtelijk arrondissement van de verblijfplaats van de beklaagde de opdracht geven een voorlichtingsrapport op te stellen teneinde de pertinente informatie te verstrekken die van aard is de rechter in te lichten over de opportuniteit van de overwogen straffen of maatregelen. De Koning bepaalt de inhoud en de nadere regels betreffende het opstellen van het voorlichtingsrapport.

Art. 29. Le rapport d'information

En vue de déterminer la peine la plus adéquate, le ministère public ou le juge saisi de la cause peut charger le service compétent de l'arrondissement judiciaire du lieu de résidence du prévenu de la rédaction d'un rapport d'information en vue de fournir les informations pertinentes de nature à éclairer le juge sur l'opportunité des peines ou mesures envisagées. Le Roi détermine le contenu et les modalités de réalisation du rapport d'information.

Art. 30. Advies van een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of behandeling van seksuele delinquenten

Indien de beklaagde wordt vervolgd voor een seksueel misdrijf, kan het openbaar ministerie of de rechter bij wie de zaak aanhangig werd gemaakt, met het oog op het opleggen van de meest geschikte straf, het gemotiveerd advies inwinnen van een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.

Art. 30. L'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels

Si le prévenu est poursuivi pour une infraction à caractère sexuel, le ministère public ou le juge saisi de la cause peut prendre l'avis motivé d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement de délinquants sexuels en vue de déterminer la peine la plus adéquate.

Afdeling 2. De verschoningsgronden

Section 2. Les causes d'excuse

Art. 31. De verschoningsgronden

Verschoningsgronden zijn omstandigheden die hetzij strafontheffing hetzij strafvermindering tot gevolg hebben.

Geen misdrijf is verschoonbaar dan in de gevallen bij wet bepaald.

Art. 31. Les causes d'excuse

Les causes d'excuse sont des circonstances qui entraînent soit une exemption de peine soit une réduction de peine.

Aucune infraction n'est excusable hormis dans les cas prévus par la loi.

Art. 32. Noodweerexces

Er is noodweerexces wanneer iemand op een onevenredige of niet noodzakelijke wijze reageert op een onrechtmatige, ernstige en ogenblikkelijke aanval tegen zijn persoon of tegen een derde en deze reactie het onmiddellijk gevolg is geweest van de hevige gemoedsbeweging die door de aanval werd veroorzaakt.

Indien het misdrijf werd gepleegd met noodweerexces wordt de straf vervangen door een straf van niveau 3 indien op het gepleegde misdrijf een straf van niveau 8 of 7 is gesteld, door een straf van niveau 2 indien op het gepleegde misdrijf een straf van niveau 6, 5 of 4 is gesteld, en door een straf van niveau 1 indien op het gepleegde misdrijf een straf van niveau 3 of 2 is gesteld. Indien op het gepleegde misdrijf een straf van niveau 1 is gesteld, kan deze straf wanneer het misdrijf is gepleegd met noodweerexces, worden vervangen door een op het misdrijf gestelde bijkomende straf.

Art. 32. Excès de légitime défense

Il y a excès de légitime défense lorsque la personne réagit de manière disproportionnée ou non nécessaire à une agression illicite, grave et actuelle contre elle ou la personne d'un tiers et que cette réaction a été la conséquence immédiate de l'intense émotion causée par l'agression.

Lorsque l'infraction est commise avec excès de légitime défense, la peine est remplacée par une peine de niveau 3 si une peine de niveau 8 ou 7 est prévue pour l'infraction commise, par une peine de niveau 2 si une peine de niveau 6, 5 ou 4 est prévue pour l'infraction commise et par une peine de niveau 1 si une peine de niveau 3 ou 2 est prévue pour l'infraction commise. Lorsqu'une peine de niveau 1 est prévue pour l'infraction commise, cette peine peut être remplacée par une peine accessoire prévue pour l'infraction si elle a été commise avec excès de légitime défense.

Afdeling 3. Op natuurlijke personen toepasselijke straffen

Section 3. Les peines applicables aux personnes physiques

Art. 33. Criminele hoofdstraffen

De op de misdaden toepasselijke hoofdstraffen omvatten twee niveaus, met name de niveaus 8 en 7:

- de straf van niveau 8 bestaat uit levenslange opsluiting;

Art. 33. Les peines criminelles principales

Les peines principales applicables aux crimes comportent deux niveaux, classés en niveaux 8 et 7 :

- la peine de niveau 8 est constituée de la réclusion à perpétuité ;

- de straf van niveau 7 bestaat uit twintig jaar tot dertig jaar opsluiting.

Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt de straf van niveau 8 vervangen door een straf van niveau 7 of door een gevangenisstraf van minstens drie jaar en ten hoogste twintig jaar..

Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt de straf van niveau 7 vervangen door een gevangenisstraf van minstens drie jaar en ten hoogste twintig jaar..

Art. 34. Correctionele hoofdstraffen

De op de wanbedrijven toepasselijke hoofdstraffen omvatten zes niveaus, met name de niveaus 6 tot 1.

De straf van niveau 6 bestaat uit een gevangenisstraf van meer dan vijftien jaar tot ten hoogste twintig jaar. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een gevangenisstraf van meer dan drie jaar tot ten hoogste vijftien jaar of door een van de straffen van niveau 2.

De straf van niveau 5 bestaat uit een gevangenisstraf van meer dan tien jaar tot ten hoogste vijftien jaar. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een gevangenisstraf van meer dan drie jaar tot ten hoogste tien jaar of door een van de straffen van niveau 2.

De straf van niveau 4 bestaat uit een gevangenisstraf van meer dan vijf jaar tot ten hoogste tien jaar. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een gevangenisstraf van meer dan drie jaar tot ten hoogste vijf jaar of door een van de straffen van niveau 2.

De straf van niveau 3 bestaat uit een

- la peine de niveau 7 est constituée de la réclusion de vingt ans à trente ans.

En cas d'admission de circonstances atténuantes, la peine de niveau 8 est remplacée par une peine de niveau 7 ou par un emprisonnement d'une durée de trois ans au moins et de vingt ans au plus.s.

En cas d'admission de circonstances atténuantes, la peine de niveau 7 est remplacée par un emprisonnement d'une durée de trois ans au moins et de vingt ans au plus.

Art. 34. Les peines correctionnelles principales

Les peines principales applicables aux délits comportent six niveaux, classés de 6 à 1.

La peine de niveau 6 est constituée d'un emprisonnement de plus de quinze ans à vingt ans au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par un emprisonnement de plus de trois ans à quinze ans au plus ou par une des peines de niveau 2.

La peine de niveau 5 est constituée d'un emprisonnement de plus de dix ans à quinze ans au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par un emprisonnement de plus de trois ans à dix ans au plus ou par une des peines de niveau 2.

La peine de niveau 4 est constituée d'un emprisonnement de plus de cinq ans à dix ans au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par un emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus ou par une des peines de niveau 2.

La peine de niveau 3 est constituée d'un

gevangenisstraf van meer dan drie jaar tot ten hoogste vijf jaar. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een van de straffen van niveau 2 of van niveau 1.

De straf van niveau 2 bestaat uit een van de volgende straffen:

- gevangenisstraf van een jaar tot ten hoogste drie jaar;
- straf onder elektronisch toezicht van een maand tot ten hoogste een jaar;
- werkstraf van meer dan honderdtwintig uur tot ten hoogste driehonderd uur;
- probatiestraf van meer dan twaalf maanden tot ten hoogste twee jaar;
- veroordeling bij schuldigverklaring.

Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt de straf van niveau 2 vervangen door een van de straffen van niveau 1.

De straf van niveau 1 bestaat uit een van de volgende straffen:

- geldboete van 150 euro tot ten hoogste 15 000 euro;
- werkstraf van twintig uur tot ten hoogste honderdtwintig uur;
- probatiestraf van zes maanden tot ten hoogste twaalf maanden;
- verbeurdverklaring;
- geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel;
- uitsluiting van deelneming aan overheidsopdrachten of aan concessies voor een periode van een jaar tot ten hoogste tien jaar;

emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par une des peines de niveau 2 ou de niveau 1.

La peine de niveau 2 est constituée d'une des peines suivantes :

- l'emprisonnement d'un an à trois ans au plus;
- la peine de surveillance électronique d'une durée d'un mois à un an au plus;
- la peine de travail de plus de cent-vingt heures à trois cents heures au plus;
- la peine de probation de plus de douze mois à deux ans au plus;
- la condamnation par déclaration de culpabilité.

En cas d'admission de circonstances atténuantes, la peine de niveau 2 est remplacée par une des peines de niveau 1.

La peine de niveau 1 est constituée d'une des peines suivantes :

- l'amende de 150 euros à 15.000 euros au plus ;
- la peine de travail d'une durée de vingt heures à cent-vingt heures au plus;
- la peine de probation d'une durée de six mois à douze mois au plus;
- la peine de confiscation ;
- la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction;
- l'exclusion de la participation aux marchés publics ou aux concessions pour une période d'un an à dix ans au plus ;

- veroordeling bij schuldigverklaring ;
- de gevangenisstraf van één maand tot ten hoogste zes maand.

Wanneer de wet voorziet in een bijkomende straf voor een misdrijf dat wordt bestraft met een hoofdstraf van niveau 1, kan de rechter bij aanneming van verzachtende omstandigheden die bijkomende straf uitspreken in plaats van de hoofdstraf.

- la condamnation par déclaration de culpabilité ;
- l'emprisonnement d'un mois à six mois au plus.

Lorsque la loi prévoit une peine accessoire pour une infraction punie d'une peine principale de niveau 1, le juge peut prononcer, en cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine accessoire en lieu et place de la peine principale.

Art. 35. Bijkomende straffen toepasselijk op de misdaden en de wanbedrijven

In de door de wet bepaalde gevallen en behoudens de in bijzondere wetten bepaalde straffen, zijn de op de misdaden en wanbedrijven toepasselijke bijkomende straffen:

- geldboete;
- verbeurdverklaring;
- geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel;
- ontzetting uit de rechten;
- beroepsverbod;
- uitsluiting van deelneming aan overheidsopdrachten of aan concessies voor een periode van een jaar tot ten hoogste tien jaar;
- bekendmaking van de beslissing houdende veroordeling;
- sluiting van de inrichting;
- verval van het recht tot sturen;
- woon- of contactverbod.

Art. 35. Les peines accessoires applicables aux crimes et aux délits

Dans les cas prévus par la loi et sans préjudice des peines prévues par les lois particulières, les peines accessoires applicables aux crimes et aux délits sont :

- l'amende ;
- la confiscation ;
- la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ;
- la déchéance des droits ;
- l'interdiction professionnelle ;
- l'exclusion de la participation aux marchés publics ou aux concessions pour une période d'un an à dix ans au plus ;
- la publication de la décision de condamnation ;
- la fermeture d'établissement ;
- la déchéance du droit de conduire ;
- l'interdiction de résidence ou de contact.

Afdeling 4. Op rechtspersonen toepasselijke straffen

Section 4. Les peines applicables aux personnes morales

Onderafdeling 1. Hoofdstraffen en bijkomende straffen

Art. 36. Criminele hoofdstraffen

De op de misdaden toepasselijke hoofdstraffen omvatten twee niveaus, met name de niveaus 8 en 7:

- de straf van niveau 8 bestaat uit een geldboete van meer dan 3 000 000 euro tot ten hoogste 4 320 000 euro;
- de straf van niveau 7 bestaat uit een geldboete van meer dan 1 200 000 euro tot ten hoogste 3 000 000 euro.

Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt de straf van niveau 8 vervangen door een straf van niveau 7 of een van de hoofdstraffen van niveau 6 tot 2.

Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt de straf van niveau 7 vervangen door een van de hoofdstraffen van niveau 6 tot 2.

Art. 37. Correctionele hoofdstraffen

De op de wanbedrijven toepasselijke hoofdstraffen omvatten six niveaus, met name de niveaus 6 tot 1.

De straf van niveau 6 bestaat uit een geldboete van meer dan 900 000 euro tot ten hoogste 1 200 000 euro. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een van de straffen van niveau 5, 4, 3 of 2.

De straf van niveau 5 bestaat uit een geldboete van meer dan 600 000 euro tot ten hoogste 900 000 euro. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een van de straffen van niveau 4, 3 of 2.

Sous-section 1re. Les peines principales et accessoires

Art. 36. Les peines criminelles principales

Les peines principales applicables aux crimes comportent deux niveaux, classés en niveaux 8 et 7:

- la peine de niveau 8 est constituée d'une amende de plus de 3.000.000 euros à 4.320.000 euros au plus;
- la peine de niveau 7 est constituée d'une amende de plus de 1.200.000 euros à 3.000.000.euros au plus.

En cas d'admission de circonstances atténuantes, la peine de niveau 8 est remplacée par une peine de niveau 7 ou par une des peines principales de niveau 6 à 2.

En cas d'admission de circonstances atténuantes, la peine de niveau 7 est remplacée par une des peines principales de niveau 6 à 2.

Art. 37. Les peines correctionnelles principales

Les peines principales applicables aux délits comportent six niveaux, classés de 6 à 1.

La peine de niveau 6 est constituée d'une amende de plus de 900.000 euros à 1.200.000 euros au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par une des peines de niveau 5, 4, 3 ou 2.

La peine de niveau 5 est constituée d'une amende de plus de 600.000 euros à 900.000 euros au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par une des peines de niveau 4, 3 ou 2

De straf van niveau 4 bestaat uit een geldboete van meer dan 450 000 euro tot ten hoogste 600 000 euro. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een van de straffen van niveau 3 of 2.

De straf van niveau 3 bestaat uit een geldboete van meer dan 270 000 euro tot ten hoogste 450 000 euro. Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt die straf vervangen door een van de straffen van niveau 2.

De straf van niveau 2 bestaat uit een van de volgende straffen:

- geldboete van meer dan 15 000 euro tot ten hoogste 270 000 euro;
- dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap voor een bedrag van meer dan 15 000 euro tot ten hoogste 270.000 euro;
- probatiestraf van meer dan twaalf maanden tot ten hoogste twee jaar;
- de cumulatie van twee of meerdere straffen van niveau 1;
- veroordeling bij schuldigverklaring.

Bij aanneming van verzachtende omstandigheden wordt de straf van niveau 2 vervangen door een van de straffen van niveau 1.

De straf van niveau 1 bestaat uit een van de volgende straffen:

- geldboete van 150 euro tot ten hoogste 15 000 euro;
- dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap voor een bedrag van 150 euro tot ten hoogste 15 000 euro;
- ontbinding;
- probatiestraf van zes maanden tot ten hoogste twaalf maanden;
- verbod om een activiteit die deel

La peine de niveau 4 est constituée d'une amende de plus de 450.000 euros à 600.000 euros au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par une des peines de niveau 3 ou 2.

La peine de niveau 3 est constituée d'une amende de plus de 270.000 euros à 450.000 euros au plus. En cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine est remplacée par une des peines de niveau 2.

La peine de niveau 2 est constituée d'une des peines suivantes :

- l'amende de plus de 15.000 euros à 270.000 euros au plus ;
- la peine de prestation en faveur de la communauté d'un budget de plus de 15.000 euros à 270.000 euros au plus;
- la peine de probation de plus de douze mois à deux ans au plus;
- le cumul de deux ou plusieurs peines de niveau 1 ;
- la condamnation par déclaration de culpabilité.

En cas d'admission de circonstances atténuantes, la peine de niveau 2 est remplacée par une des peines de niveau 1.

La peine de niveau 1 est constituée d'une des peines suivantes :

- l'amende de 150 euros à 15.000 euros au plus ;
- la peine de prestation en faveur de la communauté d'un budget de 150 euros à 15.000 euros au plus;
- la dissolution ;
- la peine de probation d'une durée de six mois à douze mois au plus;
- l'interdiction d'exercer une

uitmaakt van het maatschappelijk doel uit te oefenen voor een periode van een jaar tot ten hoogste tien jaar;

- verbeurdverklaring;
- geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel;
- uitsluiting van deelneming aan overheidsopdrachten of aan concessies voor een periode van een jaar tot ten hoogste tien jaar;
- sluiting van de inrichting;
- veroordeling bij schuldigverklaring.

Wanneer de wet voorziet in een bijkomende straf voor een misdrijf dat wordt bestraft met een hoofdstraf van niveau 1, kan de rechter bij aanneming van verzachtende omstandigheden die bijkomende straf uitspreken in plaats van de hoofdstraf.

Art. 38. Bijkomende straffen toepasselijk op de misdaden en de wanbedrijven

In de door de wet bepaalde gevallen en behoudens de in bijzondere wetten bepaalde straffen, zijn de op de misdaden en wanbedrijven toepasselijke bijkomende straffen:

- geldboete;
- verbeurdverklaring;
- geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel;
- verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het maatschappelijk doel uit te oefenen voor een periode van een jaar tot ten hoogste tien jaar;
- ontbinding;
- uitsluiting van deelneming aan

activité relevant de l'objet social pour une période d'un an à dix ans au plus ;

- la peine de confiscation ;
- la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ;
- l'exclusion de la participation aux marchés publics ou aux concessions pour une période d'un an à dix ans au plus ;
- la fermeture d'établissement ;
- la condamnation par déclaration de culpabilité.

Lorsque la loi prévoit une peine accessoire pour une infraction punie d'une peine principale de niveau 1, le juge peut prononcer, en cas d'admission de circonstances atténuantes, cette peine accessoire en lieu et place de la peine principale.

Art. 38. Les peines accessoires applicables aux crimes et aux délits

Dans les cas prévus par la loi et sans préjudice des peines prévues par les lois particulières, les peines accessoires applicables aux crimes et aux délits sont :

- l'amende ;
- la confiscation ;
- la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ;
- l'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet social pour une période d'un an à dix ans au plus ;
- la dissolution ;
- l'exclusion de la participation aux

overheidsopdrachten of aan concessies voor een periode van een jaar tot ten hoogste tien jaar;

- sluiting van de inrichting;
- bekendmaking van de beslissing houdende veroordeling.

marchés publics ou aux concessions pour une période d'un an à dix ans au plus ;

- la fermeture d'établissement ;
- la publication de la décision de condamnation.

Onderafdeling 2. Bepalingen betreffende de specifieke straffen toepasselijk op de rechtspersonen

Sous-section 2. Dispositions relatives aux peines spécifiques applicables aux personnes morales

Art. 39. Dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap

§ 1. Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 1 of 2 moet uitspreken, kan hij de rechtspersoon veroordelen tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap als hoofdstraf. Binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, legt de rechter een geldboete op die kan worden toegepast indien de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap niet wordt uitgevoerd.

De rechter kan een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap slechts uitspreken indien de rechtspersoon, in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken zijn instemming heeft gegeven.

§ 2. Het budget dat de veroordeelde rechtspersoon moet besteden aan de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap van niveau 2 moet hoger zijn dan 15 000 euro en ten hoogste 270 000 euro. In geval van veroordeling tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap van niveau 1, mag dat budget niet lager zijn dan 150 euro en ten hoogste 15 000 euro.

De dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap mag uitsluitend worden verricht ten voordele van de openbare diensten van de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies en de gemeenten, dan wel ten

Art. 39. La peine de prestation en faveur de la communauté

§ 1er. Lorsqu'il estime devoir prononcer une peine de niveau 1 ou 2, le juge peut condamner la personne morale à titre de peine principale à une peine de prestation en faveur de la communauté. Le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende qui peut être appliquée en cas de non-exécution de la peine de prestation en faveur de la communauté.

Le juge ne peut prononcer une peine de prestation en faveur de la communauté que si la personne morale a donné, en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, son consentement éclairé.

§ 2. Le budget que la personne morale condamnée doit consacrer à la peine de prestation en faveur de la communauté de niveau 2 doit être supérieur à 15.000 euros et ne peut excéder 270.000 euros. En cas de condamnation à une peine de prestation en faveur de la communauté de niveau 1, ce budget ne peut être inférieur à 150 euros et ne peut excéder 15.000 euros.

La peine de prestation en faveur de la communauté ne peut être effectuée qu'au bénéfice des services publics de l'État, des communautés, des régions, des provinces et des communes ou en faveur d'associations sans but lucratif ou de

gunste van verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk.

fondations à but social, scientifique ou culturel.

De rechter bepaalt het budget dat de veroordeelde rechtspersoon moet besteden aan de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap en kan aanwijzingen geven betreffende de concrete inhoud en de uitvoeringsmodaliteiten ervan.

Le juge détermine le budget que la personne morale condamnée devra consacrer à la peine de prestation en faveur de la communauté et peut donner des indications concernant son contenu concret et ses modalités d'exécution.

§ 3. Op de tenuitvoerlegging van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap wordt toegezien door de strafuitvoeringsrechtbank.

§ 3. L'exécution de la peine de prestation en faveur de la communauté est contrôlée par le tribunal de l'application des peines.

§ 4. Bij gehele of gedeeltelijke wanuitvoering van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie en na de veroordeelde gehoord te hebben, beslissen dat de vervangende geldboete of een deel ervan ten uitvoer zal worden gelegd, hierbij rekening houdende met het deel van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap dat de veroordeelde reeds heeft verricht.

§ 4. En cas d'inexécution partielle ou totale de la peine de prestation en faveur de la communauté, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public et après avoir entendu le condamné, décider que la peine d'amende subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de la peine de prestation en faveur de la communauté qui a déjà été exécutée par le condamné.

Art. 40. Ontbinding

Ontbinding kan door de rechter worden uitgesproken, wanneer de rechtspersoon opzettelijk is opgericht om de strafbare werkzaamheden te verrichten waarvoor hij werd veroordeeld of wanneer hij opzettelijk van zijn doel is afgewend om dergelijke werkzaamheden te verrichten. De ontbinding kan niet worden uitgesproken ten aanzien van een publiekrechtelijke rechtspersoon.

Wanneer de rechter de ontbinding uitspreekt, verwijst hij de zaak naar het gerecht dat bevoegd is kennis te nemen van de vereffening van de rechtspersoon.

Art. 40. La dissolution

La dissolution peut être décidée par le juge lorsque la personne morale a été intentionnellement créée afin d'exercer les activités punissables pour lesquelles elle est condamnée ou lorsque son objet a été intentionnellement détourné afin d'exercer de telles activités. La dissolution ne peut être prononcée à l'égard des personnes morales de droit public.

Lorsqu'il décide la dissolution, le juge renvoie la cause devant la juridiction compétente pour connaître de la liquidation de la personne morale.

Art. 41. Verbod om een activiteit die

Art. 41. L'interdiction d'exercer une

deel uitmaakt van het maatschappelijk doel uit te oefenen

Het verbod een activiteit uit te oefenen die deel uitmaakt van het maatschappelijk doel, met uitzondering van de werkzaamheden die behoren tot een opdracht van openbare dienstverlening, kan door de rechter worden uitgesproken, voor een termijn van een jaar tot ten hoogste tien jaar, wanneer de rechtspersoon is veroordeeld wegens een misdaad of een wanbedrijf.

De veroordeling wordt overgezonden naar de griffie van de rechtbank van koophandel en wordt binnen drie maanden, te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing in kracht van gewijsde is getreden, op kosten van de veroordeelde bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Elke overtreding van het uitgesproken verbod wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Indien nodig kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het maatschappelijk doel te verrichten is opgelegd, te wijzigen door de duur of de omvang van het verbod te beperken, het op te schorten of het te beëindigen.

activité relevant de l'objet social

L'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet social à l'exception des activités qui relèvent d'une mission de service public pourra être prononcée par le juge, pour un délai d'un an à dix ans au plus, lorsque la personne morale est condamnée du chef d'un crime ou d'un délit.

La condamnation est transmise au greffe du tribunal de commerce et est publiée au Moniteur belge aux frais du condamné dans les trois mois à compter du jour où la décision est passée en force de chose jugée.

Toute infraction à l'interdiction prononcée est punie d'une peine de niveau 2.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet social en diminuant la durée ou l'étendue de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.

Afdeling 5. Bepalingen met betrekking tot de vrijheidsstraffen

Section 5. Dispositions relatives aux peines privatives de liberté

Art. 42. Gevangenisstraf

Volgens de bij wet bepaalde strafniveaus bedraagt de gevangenisstraf als hoofdstraf, behoudens de bij wet bepaalde gevallen, minstens een jaar en ten hoogste twintig jaar.

De duur van een dag gevangenisstraf is vierentwintig uren.

Art. 42. La peine d'emprisonnement

Selon les niveaux de peine établis par la loi, l'emprisonnement à titre de peine principale est, sauf dans les cas prévus par la loi, d'un an au moins et de vingt ans au plus.

La durée d'un jour d'emprisonnement est de vingt-quatre heures.

De duur van een maand gevangenisstraf is dertig dagen.

De duur van een jaar gevangenisstraf is driehonderdvijfenzestig dagen.

La durée d'un mois d'emprisonnement est de trente jours.

La durée d'un an d'emprisonnement est de trois cents soixante-cinq jours.

Art. 43. Toerekening van de hechtenis vóór de einduitspraak

Elke hechtenis, vóór het definitief worden van de veroordeling ondergaan ten gevolge van het misdrijf dat tot die veroordeling aanleiding geeft, wordt toegerekend op de duur van de nog lopende vrijheidsstraffen.

Iedere voorlopige plaatsingsmaatregel in een gesloten opvoedingsafdeling ten aanzien van een minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, wordt toegerekend op de duur van de wegens dat feit definitief uitgesproken vrijheidsstraffen.

Wanneer de rechter een andere straf dan een vrijheidsstraf uitspreekt, houdt hij bij de keuze van de straf en de bepaling van de strafmaat rekening met de hechtenis die vóór het definitief worden van de veroordeling is ondergaan.

Art. 43. L'imputation de la détention avant jugement

Toute détention subie avant que la condamnation ne soit devenue définitive, par suite de l'infraction qui donne lieu à cette condamnation, sera imputée sur la durée des peines privatives de liberté encore en cours.

Toute mesure provisoire de placement en régime fermé d'un mineur ayant commis un fait qualifié infraction, est imputée sur la durée des peines privatives de liberté prononcées de façon définitive en raison de ce fait.

Lorsqu'il prononce une autre peine qu'une peine privative de liberté, le juge tient compte de la détention subie avant que la condamnation ne soit devenue définitive dans le choix de la peine et la détermination du taux de la peine.

Art. 44. Plaats van tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraffen

De tot een vrijheidsstraf veroordeelden ondergaan hun straf in de door de Koning aangewezen inrichtingen.

Art. 44. Lieu d'exécution des peines privatives de liberté

Les condamnés à une peine privative de liberté subiront leur peine dans les établissements désignés par le Roi.

Afdeling 6. Straf onder elektronisch toezicht, werkstraf en probatiestraf

Section 6. La peine de surveillance électronique, la peine de travail et la peine de probation

Art. 45. Straf onder elektronisch toezicht

§ 1. Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 2 moet uitspreken, kan hij behoudens in de bij de wet bepaalde gevallen, als hoofdstraf

Art. 45. La peine de surveillance électronique

§ 1er. Lorsqu'il estime devoir prononcer une peine de niveau 2, le juge peut, sauf les exceptions prévues par la loi, condamner à titre de peine principale à

een straf onder elektronisch toezicht opleggen waarvan de duur minstens een maand en ten hoogste een jaar bedraagt. De rechter bepaalt een vervangende gevangenisstraf van dezelfde duur als die van de straf onder elektronisch toezicht, die van toepassing is ingeval deze laatste straf niet wordt uitgevoerd.

De straf onder elektronisch toezicht bestaat uit de verplichting voor de veroordeelde om aanwezig te zijn op een bepaald adres, behoudens toegestane verplaatsingen, activiteiten en afwezigheden, volgens een bepaald uitvoeringsprogramma. De controle op deze aanwezigheid gebeurt onder meer door elektronische middelen. De verplichte aanwezigheid wordt gekoppeld aan voorwaarden.

De rechter kan een straf onder elektronisch toezicht slechts uitspreken als de beklaagde, in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken zijn instemming heeft gegeven. Iedere meerderjarige persoon die met de beklaagde samenwoont kan door de rechter worden gehoord omtrent zijn opmerkingen met betrekking tot de overwogen straf.

§ 2. De rechter kan aanwijzingen geven omtrent de concrete invulling van deze straf, inzonderheid betreffende de toegestane verplaatsingen, activiteiten en afwezigheden.

Aan de straf onder elektronisch toezicht worden steeds de volgende algemene voorwaarden verbonden:

1° geen strafbare feiten plegen;

2° een vast adres hebben waar de verplichting tot aanwezigheid wordt uitgevoerd en vóór elke wijziging de toestemming krijgen van het openbaar ministerie of bij gebreke daarvan die van de strafuitvoeringsrechtbank;

3° gevolg geven aan de oproepingen van de bevoegde dienst voor de controle van deze straf en de concrete modaliteiten

une peine de surveillance électronique d'une durée qui ne peut être inférieure à un mois ni supérieure à un an. Le juge prévoit une peine d'emprisonnement subsidiaire d'une durée égale à celle de la peine de surveillance électronique, applicable en cas de non-exécution de cette dernière peine.

La peine de surveillance électronique consiste en l'obligation de présence du condamné à une adresse déterminée, exception faite des déplacements, activités et absences autorisés, selon un programme d'exécution déterminé. Le contrôle de la présence est assuré notamment par le recours à des moyens électroniques. L'obligation de présence est assortie de conditions.

Le juge ne peut prononcer une peine de surveillance électronique que si le prévenu a donné, en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, son consentement éclairé. Tout cohabitant majeur du prévenu peut être entendu par le juge en ses observations à propos de la peine envisagée.

§ 2. Le juge peut donner des indications quant aux modalités concrètes de cette peine, notamment quant aux déplacements, activités et absences autorisés.

La peine de surveillance électronique est toujours assortie des conditions générales suivantes :

1° ne pas commettre d'infractions ;

2° avoir une adresse fixe où s'exécute l'obligation de présence et avant tout changement, obtenir l'autorisation du ministère public ou, à défaut, celle du tribunal d'application des peines ;

3° donner suite aux convocations du service compétent pour le contrôle de cette peine et respecter les modalités

bepaald door deze dienst volgen.

De rechter kan de veroordeelde bovendien aan geïndividualiseerde bijzondere voorwaarden onderwerpen indien deze absoluut noodzakelijk zijn om het risico op herhaling te beperken of indien deze noodzakelijk zijn in het belang van het slachtoffer of voor de maatschappelijke re-integratie van de veroordeelde.

§ 3. De Koning bepaalt de nadere regels inzake de tenuitvoerlegging en controle van de straf onder elektronisch toezicht.

De strafuitvoeringsrechtbank doet, binnen vijftien dagen en na de veroordeelde te hebben gehoord, uitspraak op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de veroordeelde om de plaats te wijzigen waar de verplichte aanwezigheid moet worden uitgevoerd, om de toegestane verplaatsingen, activiteiten of afwezigheden te wijzigen of om de opgelegde bijzondere voorwaarden nader te bepalen of te wijzigen.

§ 4. Indien de straf onder elektronisch toezicht niet of slechts gedeeltelijk wordt uitgevoerd of in geval van ernstige niet-naleving van de algemene of bijzondere voorwaarden kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, beslissen dat zal worden overgegaan tot de uitvoering van de uitgesproken vervangende gevangenisstraf of van het restant ervan na aftrek van de duur van het reeds uitgevoerde elektronisch toezicht, waarbij een dag van de straf onder elektronisch toezicht gelijkstaat aan een dag gevangenisstraf.

Art. 46. Werkstraf

§ 1. Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 2 of van niveau 1 moet uitspreken, kan hij, behoudens in de bij de wet bepaalde gevallen, als hoofdstraf een werkstraf

concrètes déterminées par ce service.

Le juge peut en outre soumettre le condamné à des conditions particulières individualisées si elles sont absolument nécessaires pour limiter le risque de récidive ou si elles sont nécessaires dans l'intérêt de la victime ou pour la réinsertion sociale du condamné.

§ 3. Le Roi fixe les modalités d'exécution et de contrôle de la peine de surveillance électronique.

Le tribunal d'application des peines statue, dans le quinze jours et après avoir entendu le condamné, sur la réquisition du ministère public ou la demande du condamné tendant à modifier le lieu où doit s'exécuter l'obligation de résidence, à modifier les déplacements, activités ou absences autorisés ou à préciser ou modifier les conditions particulières imposées.

§ 4. Si la peine de surveillance électronique n'est pas exécutée en tout ou en partie ou en cas d'inobservation grave des conditions générales ou particulières, le tribunal de l'application des peines peut, sur la réquisition du ministère public, décider qu'il sera procédé à l'exécution de la peine d'emprisonnement subsidiaire prononcée ou de son reliquat, après déduction de la durée de la surveillance électronique déjà exécutée, un jour de peine de surveillance électronique équivalant à un jour d'emprisonnement.

Art. 46. La peine de travail

§ 1er. Lorsqu'il estime devoir prononcer une peine de niveau 2 ou de niveau 1, le juge peut condamner à titre de peine principale à une peine de travail, sauf les exceptions prévues par la loi. Lorsqu'il

opleggen. De rechter legt, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, bij het uitspreken van een werkstraf van niveau 1 een geldboete of een gevangenisstraf van minstens een maand tot ten hoogste zes maand op. Bij het uitspreken van een werkstraf van niveau 2, legt de rechter, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, een geldboete of een gevangenisstraf van minstens een maand tot ten hoogste een jaar. Deze vervangende straffen kunnen worden toegepast indien de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

prononce une peine de travail de niveau 1, le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende ou une peine d'emprisonnement d'un mois au moins à six mois au plus. Lorsqu'il prononce une peine de travail de niveau 2, le juge prévoit dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende ou une peine d'emprisonnement d'un mois au moins à un an au plus. Ces peines subsidiaires peuvent être appliquées en cas de non-exécution de la peine de travail.

De rechter kan een werkstraf slechts uitspreken als de beklaagde, in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken zijn instemming heeft gegeven.

Le juge ne peut prononcer une peine de travail que si le prévenu a donné, en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, son consentement éclairé.

§ 2. De werkstraf van niveau 2 bedraagt meer dan honderdtwintig uren en ten hoogste driehonderd uren. De werkstraf van niveau 1 bedraagt minstens twintig uren en ten hoogste honderdtwintig uren.

§ 2. La peine de travail de niveau 2 doit être supérieure à 120 heures et ne peut excéder trois cents heures. La peine de travail de niveau 1 ne peut être inférieure à 20 heures et ne peut excéder 120 heures.

De veroordeelde verricht de werkstraf kosteloos tijdens de vrije tijd waarover hij naast zijn eventuele school- of beroepsactiviteiten beschikt. Zij mag uitsluitend worden verricht bij openbare diensten van de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies en de gemeenten, dan wel bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk. De werkstraf mag niet bestaan uit een activiteit die, in de aangewezen overheidsdienst of vereniging, doorgaans door bezoldigde werknemers wordt verricht.

Elle est effectuée gratuitement par le condamné pendant le temps laissé libre par ses éventuelles activités scolaires ou professionnelles. Elle ne peut être effectuée qu'auprès des services publics de l'État, des communautés, des régions, des provinces et des communes ou auprès des associations sans but lucratif ou de fondations à but social, scientifique ou culturel. La peine de travail ne peut consister en un travail qui, dans le service public ou l'association désignée, est généralement exécuté par des travailleurs rémunérés.

De rechter bepaalt de duur van de werkstraf en kan aanwijzingen geven omtrent de concrete invulling ervan. De rechter kan de werkstraf koppelen aan de verplichting bijzondere voorwaarden met het oog op de bevordering van de goede uitvoering ervan na te leven.

Le juge détermine la durée de la peine de travail et peut donner des indications concernant son contenu concret. Le juge peut assortir la peine de travail de l'obligation de respecter des conditions particulières destinées à favoriser la bonne exécution de celle-ci.

§ 3. Op de tenuitvoerlegging van de werkstraf wordt toegezien door de strafuitvoeringsrechtbank.

De Koning bepaalt de nadere regels inzake de tenuitvoerlegging en controle van de werkstraf. Hij organiseert ook samen met de bevoegde instanties de verspreiding van informatie en het overleg inzake de toepassing van de werkstraffen.

§ 4. Bij gehele of gedeeltelijke wanuitvoering van de werkstraf kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, en na de veroordeelde te hebben gehoord, beslissen dat de vervangende straf of een deel ervan ten uitvoer zal worden gelegd, hierbij rekening houdende met het deel van de werkstraf dat de veroordeelde reeds heeft verricht.

§ 3. L'exécution de la peine de travail est contrôlée par le tribunal de l'application des peines.

Le Roi fixe les modalités d'exécution et de contrôle de la peine de travail. Il organise aussi avec les instances compétentes la diffusion d'informations et la concertation relatives à l'application des peines de travail.

§ 4. En cas d'inexécution partielle ou totale de la peine de travail, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public et après avoir entendu le condamné, décider que la peine subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de la peine de travail qui a déjà été exécutée par le condamné.

Art. 47. Probatiestraf

§ 1. Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 2 of van niveau 1 moet uitspreken, kan hij, behoudens in de bij de wet bepaalde gevallen, als hoofdstraf een probatiestraf opleggen. De rechter legt, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, bij het uitspreken van een probatiestraf van niveau 1 een geldboete of een gevangenisstraf van minstens een maand tot ten hoogste zes maand op. Bij het uitspreken van een probatiestraf van niveau 2 legt de rechter binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, een geldboete of een gevangenisstraf van minstens een maand en ten hoogste een jaar op. Deze vervangende straffen kunnen worden toegepast indien de probatiestraf niet wordt uitgevoerd.

De rechter kan een probatiestraf slechts uitspreken als de beklaagde, in persoon of via zijn advocaat, met kennis van

Art. 47. La peine de probation

§ 1er. Lorsqu'il estime devoir prononcer une peine de niveau 2 ou de niveau 1, le juge peut condamner à titre de peine principale à une peine de probation, sauf les exceptions prévues dans la loi. Lorsqu'il prononce une peine de probation de niveau 1, le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende ou une peine d'emprisonnement d'un mois au moins à six mois au plus. Lorsqu'il prononce une peine de probation de niveau 2, le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende ou une peine d'emprisonnement d'un mois au moins à un an au plus. Ces peines subsidiaires peuvent être appliquées en cas de non-exécution de la peine de probation.

Le juge ne peut prononcer une peine de probation que si le prévenu a donné, en personne ou par l'intermédiaire de son

zaken zijn instemming heeft gegeven.

§ 2. De probatiestraf bestaat uit de verplichting algemene en bijzondere voorwaarden na te leven gedurende een door de rechter bepaalde termijn. Behalve wanneer zij wordt opgelegd aan een rechtspersoon kan zij de verplichting omvatten een opleiding of een beroepsstage te volgen of een gemeenschapsdienst uit te voeren. In dat geval bedraagt de duur van de opleiding, van de stage of van de gemeenschapsdienst minstens twintig uren en ten hoogste tweehonderdveertig uren.

De duur van de probatiestraf van niveau 2 bedraagt meer dan twaalf maanden en ten hoogste twee jaar. De duur van de probatiestraf van niveau 1 bedraagt minstens zes maanden en ten hoogste twaalf maanden.

De natuurlijke personen aan wie een probatiestraf werd opgelegd, worden bovendien onderworpen aan de sociale begeleiding door de daartoe aangewezen bevoegde dienst van de gemeenschappen.

De Koning bepaalt de inhoud en de concrete nadere regels van de sociale begeleiding, van de opleiding, van de beroepsstage en van de gemeenschapsdienst.

§ 3. De rechter bepaalt de duur van de probatiestraf en de bijzondere voorwaarden waaraan de veroordeelde wordt onderworpen.

Aan de probatiestraf worden steeds de volgende algemene voorwaarden verbonden:

1° geen strafbare feiten plegen;

2° voor de natuurlijke personen, een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, zijn nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast;

3° voor de natuurlijke personen, gevolg

avocat, son consentement éclairé.

§ 2. La peine de probation consiste en l'obligation de respecter des conditions générales et particulières durant une période fixée par le juge. Sauf lorsqu'elle est infligée à une personne morale, elle peut inclure l'obligation de suivre une formation ou un stage professionnel ou celle d'effectuer un service citoyen. Dans ce cas, la durée de la formation, du stage ou du service citoyen ne peut être inférieure à vingt heures ni supérieure à deux cent quarante heures.

La durée de la peine de probation de niveau 2 doit être supérieure à douze mois et ne peut excéder deux ans. La durée de la peine de probation de niveau 1 ne peut être inférieure à six mois ni supérieure à douze mois.

Les personnes physiques auxquelles une peine de probation a été infligée sont soumises en outre à la guidance sociale exercée par le service compétent des communautés.

Le Roi fixe le contenu et les modalités concrètes de la guidance sociale, de la formation, du stage professionnel et du service citoyen.

§ 3. Le juge détermine la durée de la peine de probation et fixe les conditions particulières auxquelles est soumis le condamné.

La peine de probation est toujours assortie des conditions générales suivantes :

1° ne pas commettre d'infractions ;

2° pour les personnes physiques, avoir une adresse fixe et, en cas de changement de celle-ci, communiquer sans délai l'adresse de sa nouvelle résidence au service compétent des communautés chargé de la guidance ;

3° pour les personnes physiques, donner

geven aan de oproepingen van de strafuitvoeringsrechtbank en aan die van de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast.

De probatiestraf gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden.

§ 4. In voorkomend geval, bepaalt de strafuitvoeringsrechtbank, na de veroordeelde gehoord te hebben, de concrete invulling van de probatiestraf en in het bijzonder de aard van de opleiding, van de beroepsstage of van de gemeenschapsdienst die moet aansluiten bij zijn lichamelijke en verstandelijke geschiktheid, en de plaats waar ze gevolgd moet worden.

De strafuitvoeringsrechtbank kan de bijzondere voorwaarden geheel of ten dele opschorten, nader omschrijven of aanpassen aan de omstandigheden, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de veroordeelde. Indien de strafuitvoeringsrechtbank van oordeel is dat de probatiestraf ten uitvoer is gelegd, kan zij beslissen een einde eraan te maken, zelfs als de door de rechter bepaalde termijn nog niet is verstreken.

De Koning bepaalt voor het overige de nadere regels inzake de tenuitvoerlegging en controle van de probatiestraf. Hij organiseert ook samen met de bevoegde instanties de verspreiding van informatie en het overleg inzake de toepassing van de probatiestraffen.

§ 5. Bij gehele of gedeeltelijke wanuitvoering van de probatiestraf kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, en na de veroordeelde gehoord te hebben, beslissen dat de vervangende straf of een deel ervan ten uitvoer zal worden gelegd, hierbij rekening houdende met het deel van de probatiestraf die de veroordeelde reeds heeft verricht.

suite aux convocations du tribunal de l'application des peines et à celles du service compétent des communautés chargé de la guidance.

La peine de probation prend cours à compter du jour où le jugement ou l'arrêt est passé en force de chose jugée.

§ 4. Le cas échéant, le tribunal de l'application des peines détermine, après avoir entendu le condamné, les modalités concrètes d'exécution de la peine de probation et, notamment, la nature de la formation, du stage professionnel ou du service citoyen à suivre en fonction de ses capacités physiques et intellectuelles ainsi que le lieu où il devra être suivi.

Le tribunal de l'application des peines peut suspendre en tout ou en partie les conditions particulières, les préciser ou les adapter aux circonstances, soit d'office, soit sur réquisition du ministère public, soit à la demande du condamné. S'il estime que la peine de probation a été exécutée, il peut décider d'y mettre fin, même si la période fixée par le juge n'a pas encore expiré.

Le Roi fixe, pour le surplus, les modalités d'exécution et de contrôle de la peine de probation. Il organise aussi avec les instances compétentes la diffusion d'informations et la concertation relatives à l'application des peines de probation.

§ 5. En cas d'inexécution partielle ou totale de la peine de probation, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public, et après avoir entendu le condamné, décider que la peine subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de la peine de probation qui a déjà été exécutée par le condamné.

Afdeling 7. Veroordeling bij schuldigverklaring

Art. 48. Veroordeling bij schuldigverklaring

Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 2 of van niveau 1 moet uitspreken en behoudens in de bij de wet bepaalde gevallen, kan hij de veroordeling bij schuldigverklaring uitspreken, wanneer die beslissing wordt gerechtvaardigd door de omstandigheden van de zaak, rekening houdend met de geringe ernst van de feiten of de tijd die is verstreken sinds de feiten.

Wanneer de veroordeling bij schuldigverklaring wordt uitgesproken, wordt de beklaagde veroordeeld in de kosten en, zo daartoe aanleiding bestaat, tot teruggave.

Met uitzondering van de verbeurdverklaring mag de schuldigverklaring niet samen met een andere straf worden uitgesproken.

Section 7. La condamnation par déclaration de culpabilité

Art. 48. La condamnation par déclaration de culpabilité

S'il estime devoir prononcer une peine de niveau 2 ou de niveau 1 et sauf les exceptions prévues par la loi, le juge peut prononcer la condamnation par déclaration de culpabilité, lorsque cette décision est justifiée par les circonstances de la cause, eu égard à la gravité limitée des faits ou à l'écoulement du temps depuis les faits.

Si le juge prononce la condamnation par déclaration de culpabilité, le prévenu est condamné aux frais et, s'il y a lieu, aux restitutions.

À l'exception de la confiscation, la déclaration de culpabilité ne peut être prononcée cumulativement avec une autre peine.

Afdeling 8. Geldstraffen

Art. 49. Geldboete

Voor de natuurlijke persoon wordt het bedrag van de geldboete vastgesteld in verhouding tot zijn financiële draagkracht en zijn sociale toestand. Voor de rechtspersoon wordt het bedrag van de geldboete vastgesteld in verhouding tot zijn financiële draagkracht, zijn omzet en zijn omvang.

De rechter kan een geldboete uitspreken beneden het wettelijk minimum indien de veroordeelde om het even welk document voorlegt dat zijn precaire financiële situatie bewijst.

De rechter kan beslissen dat de geldboete in schijven zal worden betaald wanneer

Section 8. Les peines pécuniaires

Art. 49. L'amende

Pour la personne physique, le montant de l'amende est fixé en rapport avec ses capacités financières et sa situation sociale. Pour la personne morale, le montant de l'amende est fixé en rapport avec ses capacités financières, son chiffre d'affaires et sa taille.

Le juge peut prononcer une peine d'amende inférieure au minimum légal, si le condamné soumet un document quelconque apportant la preuve de sa situation financière précaire.

Le juge peut décider du fractionnement du paiement de l'amende lorsque les

de omstandigheden van de zaak zulks rechtvaardigen.

De rechter legt een bijkomende gevangenisstraf op van tenminste een maand tot ten hoogste zes maanden wanneer hij een geldboete van niveau 1 uitspreekt en een bijkomende gevangenisstraf van tenminste een maand tot ten hoogste een jaar wanneer hij een geldboete van niveau 2 uitspreekt. Deze bijkomende straf kan worden toegepast bij gebrek aan betaling van de uitgesproken geldboete op grond van artikel 34 en artikel 35.

Bij gehele of gedeeltelijke gebreke van betaling van de geldboete, kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie, en na de veroordeelde te hebben gehoord, beslissen dat de bijkomende gevangenisstraf of een deel ervan ten uitvoer zal worden gelegd, hierbij rekening houdende met het deel van de geldboete dat de veroordeelde reeds heeft betaald.

circonstances de la cause le justifient.

Le juge prévoit une peine d'emprisonnement subsidiaire d'un mois au moins à six mois au plus lorsqu'il prononce une peine d'amende de niveau 1 et une peine d'emprisonnement subsidiaire d'un mois au moins à un an au plus lorsqu'il prononce une peine d'amende de niveau 2. Cette peine subsidiaire peut être appliquée en cas de défaut de payement de l'amende prononcée sur la base de l'article 34 et de l'article 35.

A défaut de paiement partiel ou total de l'amende, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public et après avoir entendu le condamné, décider que la peine subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de l'amende qui a déjà été payée par le condamné.

Art. 50. Verbeurdverklaring

§ 1. Behoudens wanneer ze als hoofdstraf van niveau 1 wordt uitgesproken, is de verbeurdverklaring een bijkomende straf die de rechter moet uitspreken wanneer hij de feiten bewezen verklaart.

De rechter spreekt de verbeurdverklaring uit:

1° van de zaken die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, indien zij eigendom zijn van de veroordeelde;

2° van de zaken die hebben gediend of waren bestemd tot het plegen van het misdrijf, indien zij eigendom zijn van de veroordeelde;

3° van de zaken die uit het misdrijf zijn ontstaan;

Art. 50. La confiscation

§ 1er. La confiscation est une peine accessoire que le juge est tenu de prononcer lorsqu'il déclare les faits établis. Lorsque le juge estime pouvoir prononcer une peine de niveau 1, il peut condamner à la confiscation à titre de peine principale.

Le juge prononce la confiscation :

1° des choses formant l'objet de l'infraction quand la propriété en appartient au condamné ;

2° des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction quand la propriété en appartient au condamné ;

3° des choses qui ont été créées par l'infraction ;

4° van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, van de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en van de inkomsten uit de belegde voordelen;

4° des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués et des revenus de ces avantages investis ;

5° van het vermogen waarover een criminele organisatie beschikt;

5° du patrimoine dont dispose une organisation criminelle ;

6° van de zaken waarvan het bezit strijdig is met de openbare orde, de openbare veiligheid of de goede zeden.

6° des choses dont la possession est contraire à l'ordre public, à la sécurité publique et aux bonnes mœurs.

De verbeurdverklaring van onroerende goederen die hebben gediend of bestemd zijn geweest voor het plegen van het misdrijf zal slechts worden bevolen in de door de wet bepaalde gevallen en op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie. Wanneer zij niet werd voorafgegaan door een strafrechtelijk onroerend beslag op het goed, wordt die vordering kosteloos overgeschreven op het kantoor der hypotheken van de plaats waar het onroerend goed gelegen is.

La confiscation de biens immobiliers qui ont servi ou qui ont été destinés à commettre l'infraction ne sera ordonnée que dans les cas où la loi le prévoit et sur réquisition écrite du ministère public. Lorsqu'elle n'a pas été précédée d'une saisie immobilière pénale du bien, cette réquisition est transcrite gratuitement au bureau des hypothèques de la situation du bien.

Wanneer de rechter de verbeurdverklaring van een van de in het tweede lid bedoelde zaken uitspreekt, raamt hij de geldwaarde ervan en voorziet hij erin dat in geval van niet-uitvoering van de verbeurdverklaring, de dader van het misdrijf een daarmee overeenstemmend bedrag moet betalen. Indien er meerdere daders of deelnemers zijn, zal enkel diegene die over het verbeurdverklaarde goed beschikt of die het heeft onttrokken aan de gerechtelijke overheden, worden veroordeeld tot de betaling van het daarmee overeenstemmend bedrag. Indien die persoon niet kan worden bepaald, zal elk van de daders worden veroordeeld tot de betaling van een deel van dat bedrag, dat wordt verkregen door het bedrag te delen door het aantal gekende daders of deelnemers.

Lorsqu'il prononce la confiscation d'une des choses visées à l'alinéa 2, le juge procède à son évaluation monétaire et prévoit qu'en cas de non-exécution de la confiscation, l'auteur de l'infraction sera tenu au paiement d'une somme d'argent qui lui sera équivalente. En cas de pluralité d'auteurs ou de participants, celui qui dispose du bien confisqué ou qui l'a placé hors de portée des autorités judiciaires sera seul condamné au paiement de cette somme d'argent équivalente. Si cette personne ne peut être déterminée, chacun des auteurs sera condamné à une quote-part de cette somme obtenue en la divisant par le nombre d'auteurs ou de participants connus.

De rechter vermindert indien nodig de in het vorige lid bedoelde raming van de geldwaarde teneinde de veroordeelde niet te onderwerpen aan een onredelijk zware

Le juge diminue au besoin l'évaluation monétaire visée à l'alinéa précédent afin de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.

straf.

Behoudens andersluidende wettelijke bepaling, worden de verbeurdverklaarde zaken aan de Schatkist toegekend.

§ 2. Voor het bepalen van het bedrag van de vermogensbestanddelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, kan de rechter zich inzonderheid baseren op alle elementen die hem op regelmatige wijze worden voorgelegd, en die wijzen op een onevenwicht tussen enerzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde gedurende de incriminatieperiode die door het openbaar ministerie worden bewezen, en anderzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in diezelfde periode, waarvan die laatste geloofwaardig kan maken dat ze niet voortspruiten uit de feiten waarvoor hij werd veroordeeld.

§ 3. De verbeurdverklaring van de in § 1 bedoelde zaken wordt eveneens uitgesproken wanneer die zaken zich buiten het Belgische grondgebied bevinden.

De verbeurdverklaring van de in §1, tweede lid, 1° en 2° bedoelde zaken, uitgesproken ten aanzien van publiekrechtelijke rechtspersonen, kan enkel betrekking hebben op goederen die vatbaar zijn voor burgerlijk beslag.

§ 4. Iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, zal dit recht kunnen laten gelden binnen een termijn en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.

Sauf si la loi en dispose autrement, les choses confisquées sont attribuées au trésor public.

§ 2. Pour déterminer le montant des avoirs patrimoniaux tirés directement de l'infraction, le juge peut notamment se fonder sur tous les éléments qui lui sont régulièrement soumis et qui démontrent un déséquilibre entre, d'une part, l'accroissement temporaire ou constant du patrimoine et les dépenses du condamné durant la période infractionnelle, dont le ministère public rapporte la preuve, et, d'autre part, l'accroissement temporaire ou constant du patrimoine et les dépenses du condamné durant cette même période pour lesquels ce dernier peut rendre plausible qu'ils ne découlent pas des faits pour lesquels il est condamné.

§ 3. La confiscation des choses visées au paragraphe premier est prononcée également lorsque ces choses se trouvent hors du territoire de la Belgique.

La confiscation des choses visées au paragraphe premier, alinéa 2, 1° et 2°, prononcée à l'égard des personnes morales de droit public, ne peut porter que sur des biens civilement saisissables.

§ 4. Tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée pourra faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi.

Art. 51. Geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel

Wanneer het plegen van het misdrijf ertoe strekte rechtstreeks of onrechtstreeks een vermogensvoordeel te

Art. 51. La peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction

Lorsque la commission de l'infraction visait à obtenir directement ou indirectement un avantage patrimonial, le

behalen, kan de rechter elk van de daders of deelnemers veroordelen tot betaling van een som die overeenstemt met maximum het drievoud van de waarde van het vermogensvoordeel dat de dader of de daders rechtstreeks of onrechtstreeks uit het misdrijf hebben behaald of hoopten te behalen. Deze som wordt geïnd als een geldboete.

juge peut condamner chacun des auteurs ou participants au paiement d'une somme correspondant au maximum au triple de la valeur de l'avantage patrimonial que l'auteur ou les auteurs ont tiré ou espéraient tirer directement ou indirectement de l'infraction. Cette somme est recouvrée comme une amende.

Afdeling 9. Andere straffen

Section 9. Les autres peines

Art. 52. Ontzetting uit de rechten

De gehele of gedeeltelijke ontzetting heeft betrekking op de uitoefening van de volgende rechten:

- het recht openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen of de titels en graden te voeren waarmee de betrokkene is bekleed;
- het recht verkozen te worden;
- het kiesrecht;
- het recht enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- het recht gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- het recht geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- het recht wapens te dragen;

Art. 52. La déchéance des droits

La déchéance totale ou partielle porte sur l'exercice des droits suivants :

- le droit d'exercer des fonctions, offices ou emplois publics ou de porter les titres et grades revêtus par l'intéressé ;
- le droit d'éligibilité ;
- le droit de vote ;
- le droit de porter une décoration ou un titre de noblesse ;
- le droit d'être juré ou expert, d'agir en tant qu'instrumentaire ou témoin certificateur dans des actes ; le droit de témoigner devant la justice, autrement que pour y donner seulement des renseignements ;
- le droit d'être appelé aux fonctions de tuteur, subrogé tuteur ou curateur, si ce n'est de ses propres enfants, ou d'exercer la fonction d'administrateur judiciaire des biens d'un présumé absent ou d'administrateur d'une personne protégée en vertu de l'article 492/1 du Code civil ;
- le droit de porter des armes ;

- het recht te dienen in het leger.

In geval van veroordeling tot een straf van niveau 8 wordt de levenslange ontzetting uitgesproken van de rechten genoemd in het vorige lid.

In geval van veroordeling tot een straf van niveau 7, kunnen de hoven en rechtbanken de veroordeelde geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten genoemd in het eerste lid voor twintig jaar.

In geval van veroordeling tot een straf van niveau 2 tot en met niveau 6, kunnen de hoven en rechtbanken de veroordeelde geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten genoemd in het eerste lid voor tien jaar.

De tijd van de ontzetting, bij het vonnis of arrest van veroordeling bepaald, gaat in op de dag dat de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of dat zijn straf verjaard is. Bovendien heeft de ontzetting haar gevolgen met ingang van de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De ontzetting die is uitgesproken met de bestraffingsmodaliteit van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de hoofdstraf gaat in op de dag waarop het uitstel begint te lopen, zolang dat niet wordt herroepen.

Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot de ontzetting uit de rechten te wijzigen door de duur of de omvang van de ontzetting te verminderen, de ontzetting op te schorten of te beëindigen.

Art. 53. Beroepsverbod

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter de veroordeelde verbieden zijn beroep uit te oefenen indien hij ernstig misbruik heeft gemaakt van zijn beroep om het misdrijf

- le droit de servir dans l'armée.

En cas de condamnation à une peine de niveau 8, la déchéance à vie des droits énoncés à l'alinéa précédent est prononcée.

En cas de condamnation à une peine de niveau 7, les cours et tribunaux peuvent interdire en tout ou partie l'exercice des droits énoncés à l'alinéa 1er pour vingt ans.

En cas de condamnation à une peine de niveau 2 à 6, les cours et tribunaux peuvent interdire en tout ou partie l'exercice des droits énoncés à l'alinéa 1er pour dix ans.

La période de déchéance, fixée par le jugement ou l'arrêt de condamnation, prend cours le jour où le condamné a subi ou prescrit sa peine. En outre, la déchéance produit ses effets à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. La déchéance prononcée avec la modalité pénale du sursis de l'exécution de la peine principale prend cours le jour où le sursis commence à courir pour autant que celui-ci n'est pas révoqué.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée de déchéance des droits en diminuant la durée ou l'étendue de la déchéance, en la suspendant ou en y mettant fin.

Art. 53. L' interdiction professionnelle

Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut interdire au condamné d'exercer sa profession s'il a abusé gravement de sa profession pour commettre l'infraction.

te plegen.

Het beroepsverbod bedraagt minstens een jaar en ten hoogste vijf jaar.

Het beroepsverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden.

De termijn moet evenwel worden verlengd met de tijd waarin de veroordeelde daadwerkelijk zijn vrijheid is ontnomen.

Elke overtreding van het uitgesproken beroepsverbod wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Indien daartoe grond bestaat kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot het beroepsverbod te wijzigen door de duur van het verbod te verminderen, het verbod op te schorten of te beëindigen.

L'interdiction professionnelle a une durée d'un an minimum et de cinq ans au plus.

L'interdiction professionnelle prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée.

Le délai doit toutefois être prolongé de la durée pendant laquelle le condamné a été de fait privé de liberté.

Toute infraction à l'interdiction professionnelle prononcée est punie d'une peine de niveau 2.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction professionnelle en diminuant la durée de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.

Art. 54. Bekendmaking van de beslissing houdende veroordeling

In de bij wet bepaalde gevallen kan de rechter bevelen dat de beslissing houdende veroordeling volledig of bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, de dagbladen die hij aanduidt, door elk ander communicatiemiddel of door aanplakking gedurende een bepaalde termijn op de door hem aangeduide plaatsen; dit alles op kosten van de veroordeelde.

Art. 54. La publication de la décision de condamnation

Dans les cas prévus par la loi, le juge peut ordonner que la décision de condamnation soit publiée intégralement ou par extrait au Moniteur belge, dans les journaux qu'il désigne ou par tout autre moyen de communication ou affichée durant un délai déterminé dans les lieux qu'il indique, le tout aux frais du condamné.

Art. 55. De sluiting van de inrichting

In de bij wet bepaalde gevallen kan de rechter de gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde, met uitzondering van de inrichtingen waar werkzaamheden worden verricht die behoren tot een opdracht van openbare dienstverlening. De sluiting van de inrichting houdt het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen gelijkaardig aan die naar

Art. 55. La fermeture d'établissement

Dans les cas prévus par la loi, le juge peut ordonner la fermeture complète ou partielle de l'établissement du condamné, à l'exception des établissements où sont exercées des activités qui relèvent d'une mission de service public. La fermeture de l'établissement implique l'interdiction d'y exercer toute activité similaire à celle qui a conduit à la commission de l'infraction. La fermeture prend cours le

aanleiding waarvan het misdrijf werd gepleegd. De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.

jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. À défaut de fermeture volontaire, celle-ci s'effectue à l'initiative du ministère public aux frais du condamné.

Art. 56. Uitsluiting van deelneming aan overheidsopdrachten of aan concessies

De uitsluiting van deelneming aan overheidsopdrachten of aan concessies kan door de rechter worden uitgesproken voor een termijn van een jaar tot ten hoogste tien jaar wanneer de rechtspersoon is veroordeeld wegens een misdaad of een wanbedrijf.

De Federale Overheidsdienst Kanselarij van de eerste minister wordt in kennis gesteld van deze beslissing.

Indien nodig kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een uitsluiting van deelneming aan overheidsopdrachten of aan concessies is opgelegd, te wijzigen door de duur of de omvang van de uitsluiting te beperken, ze op te schorten of ze te beëindigen.

Art. 56. L'exclusion de la participation aux marchés publics ou aux concessions

L'exclusion de la participation aux marchés publics ou aux concessions pourra être prononcée par le juge, pour un délai d'un an à dix ans au plus lorsque la personne morale est condamnée du chef d'un crime ou d'un délit.

Le Service public fédéral Chancellerie du premier ministre est informé de cette décision.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'exclusion de la participation aux marchés publics ou aux concessions en diminuant la durée ou l'étendue de l'exclusion, en la suspendant ou en y mettant fin.

Art. 57. Het verval van het recht tot sturen

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter de dader of deelnemer veroordelen tot een verval van het recht tot sturen indien een motorrijtuig gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het misdrijf of tot het verzekeren van de vlucht.

Het verval van het recht tot sturen bedraagt minstens zes maanden en ten hoogste vijf jaar.

Indien daartoe grond bestaat, kan de rechter het verval beperken tot de

Art. 57. La déchéance du droit de conduire

Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut condamner l'auteur ou le participant à une déchéance du droit de conduire si un véhicule automoteur a servi ou était destiné à commettre l'infraction ou à assurer la fuite.

La déchéance du droit de conduire est de six mois minimum et de cinq ans au plus.

S'il y a lieu, le juge peut limiter la déchéance à son exécution en dehors de

uitvoering buiten de beroepsactiviteit.

Het verval gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn moet evenwel worden verlengd met de tijd waarin de veroordeelde daadwerkelijk zijn vrijheid is ontnomen.

Elke overtreding van het uitgesproken verval wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Indien daartoe grond bestaat kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot verval van het recht tot sturen te wijzigen door de duur van het verval te verminderen, het verval op te schorten of te beëindigen.

l'activité professionnelle.

La déchéance prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai doit toutefois être prolongé de la durée pendant laquelle le condamné a été de fait privé de liberté.

Toute infraction à la déchéance prononcée est punie d'une peine de niveau 2.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée de déchéance du droit de conduire en diminuant la durée de la déchéance, en la suspendant ou en y mettant fin.

Art. 58. Woon- of contactverbod

In de bij wet bepaalde gevallen kan de rechter de veroordeelde, voor een termijn van een jaar tot ten hoogste twintig jaar, de ontzetting opleggen van het recht te wonen, te verblijven of zich te op te houden in het door de rechter bepaalde gebied of contact te hebben met de personen die hij individueel aanwijst.

Het woon- of contactverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn moet evenwel worden verlengd met de tijd waarin de veroordeelde daadwerkelijk zijn vrijheid is ontnomen

Elke overtreding van het uitgesproken woon- of contactverbod wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een woon- of contactverbod is opgelegd, te wijzigen teneinde de duur of de omvang van het verbod te beperken, de nadere regels of de voorwaarden ervan aan te passen, het op te schorten of het te beëindigen.

Art. 58. L'interdiction de résidence ou de contact

Dans les cas prévus par la loi, le juge peut imposer au condamné, pour une durée d'un an à vingt ans au plus, l'interdiction du droit d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée par le juge ou d'entrer en contact avec les personnes qu'il désigne individuellement.

L'interdiction prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai doit toutefois être prolongé de la durée pendant laquelle le condamné a été de fait privé de liberté.

Toute infraction à l'interdiction prononcée est punie d'une peine de niveau 2.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction de résidence ou de contact, en diminuant la durée ou l'étendue de l'interdiction, en adaptant les modalités ou les conditions de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.

Afdeling 10. Straftoemeting

Art. 59. Herhaling

In de bij wet bepaalde gevallen kan de op een misdrijf gestelde straf worden verhoogd naar een straf van het onmiddellijk hogere niveau indien op het ogenblik van het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren verlopen zijn te rekenen vanaf de dag waarop de vorige veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn van vijf jaar moet evenwel worden verlengd met de tijd waarin de veroordeelde daadwerkelijk zijn vrijheid is ontnomen.

De regels betreffende de herhaling worden eveneens toegepast in geval van een vroegere veroordeling uitgesproken in een andere lidstaat van de Europese Unie waarmee rekening wordt gehouden overeenkomstig artikel 71.

Art. 60. Eendaadse samenloop

Wanneer een zelfde feit verscheidene misdrijven oplevert, wordt de hoofdstraf opgelegd binnen het zwaarste strafniveau. De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.

Art. 61. Meerdaadse samenloop

§ 1. Er is meerdaadse samenloop wanneer iemand schuldig wordt bevonden aan verscheidene misdrijven die ieder het gevolg zijn van een verschillend feit en die zijn gepleegd op een ogenblik waarop voor geen van de andere feiten een definitieve veroordeling is tussengekomen.

§ 2. Indien de rechter meent dat de misdrijven die de samenloop uitmaken met een straf van niveau 7 of 8 moet

Section 10. Fixation de la peine

Art. 59. Récidive

Dans les cas prévus par la loi, la peine prévue pour une infraction peut être aggravée vers une peine du niveau immédiatement supérieur si au moment de la commission de l'infraction cinq années ne se sont pas encore écoulées à compter du jour où la condamnation précédente est passée en force de chose jugée. Le délai de cinq ans doit toutefois être prolongé de la durée pendant laquelle le condamné a été de fait privé de liberté.

Les règles établies pour la récidive sont également appliquées en cas de condamnation antérieure prononcée dans un autre Etat membre de l'Union européenne prise en compte conformément à l'article 71.

Art. 60. Concours constitué d'un seul fait

Si un même fait constitue plusieurs infractions, la peine principale est déterminée en fonction du niveau de peine le plus élevé. Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.

Art. 61. Concours constitué de plusieurs faits

§ 1er. Il y a concours de plusieurs faits lorsqu'une personne est reconnue coupable de plusieurs infractions résultant chacune d'un fait différent et qui ont été commises à un moment où aucun des autres faits n'avait fait l'objet d'une condamnation définitive.

§ 2. Si le juge estime que les infractions constituant le concours doivent être punies d'une peine de niveau 7 ou 8,

worden bestraft, wordt alleen de zwaarste criminele straf uitgesproken. De andere hoofdstraffen worden opgeslorpt door deze straf. De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.

§ 3. In de andere gevallen wordt, wanneer de feiten gelijktijdig worden berecht, de hoofdstraf opgelegd binnen het zwaarste strafniveau. De hoofdstraf kan evenwel worden verhoogd naar een hoofdstraf van het onmiddellijk hoger niveau. Strafverhoging is niet mogelijk in de hypothese van strafniveau 6 of 1. Indien het toepasselijke strafniveau het niveau 1 is, kunnen de verscheidene hoofdstraffen cumulatief worden opgelegd.

In geval van niet-gelijktijdige berechting houdt de laatst optredende feitenrechter rekening met de eerst uitgesproken straf. De straf die hij oplegt mag de zwaarste hoofdstraf binnen het huidig strafniveau niet te boven gaan. In geen geval mogen de eerst uitgesproken straf en de later uitgesproken straf samen de bovengrens zoals bepaald in de hypothese van gelijktijdige berechting te boven gaan.

De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.

§ 4. Wanneer de rechter bij wie een zaak laatst is aangebracht, uitspraak doet zonder kennis van de samenloop, vermindert de strafuitvoeringsrechtbank het straftotaal volgens de voorgaande regels.

seule la peine criminelle la plus grave sera prononcée. Les autres peines sont absorbées par cette peine criminelle. Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.

§ 3. Dans les autres cas, si les faits sont jugés ensemble, la peine principale est imposée au niveau de peine le plus élevé. La peine principale peut toutefois être aggravée à une peine principale du niveau directement supérieur. L'aggravation de la peine n'est pas possible dans l'hypothèse du niveau de peine 6 ou 1. Si le niveau de peine applicable est le niveau 1, les différentes peines principales peuvent être imposées cumulativement.

En cas de jugement non simultané, le juge du fond intervenant en dernier lieu tient compte de la première peine prononcée. La peine qu'il prononce ne peut excéder la peine principale la plus forte dans le niveau de peine actuel. En aucun cas, l'ensemble de la première peine prononcée et de la peine prononcée après ne peut dépasser le plafond fixé dans l'hypothèse du jugement simultané.

Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.

§ 4. Lorsque le juge saisi en dernier lieu d'une cause statue sur celle-ci sans avoir connaissance du concours, le tribunal de l'application des peines réduit le total des peines selon les règles qui précèdent.

Afdeling 11. Uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen

Art. 62. Uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen

§ 1. Wanneer de rechter een straf oplegt voor een misdrijf waarop de wet een straf van niveau 1 tot en met 6 voorziet, en

Section 11. Le sursis à l'exécution des peines

Art. 62. Le sursis à l'exécution des peines

§ 1er. Lorsque le juge condamne à une peine relative à un délit pour lequel la loi prévoit une peine de niveau 1 au niveau 6

deze straf de gevangenisstraf van vijf jaar niet te boven gaat, kan hij, behoudens in de bij de wet bepaalde gevallen, bevelen dat de tenuitvoerlegging van de hoofdstraffen of bijkomende straffen die hij uitspreekt volledig of gedeeltelijk wordt uitgesteld.

inclus, et que cette peine ne dépasse pas la peine d'emprisonnement de cinq ans, le juge peut ordonner qu'il sera sursis à l'exécution de tout ou partie des peines principales ou accessoires qu'il prononce, sauf les exceptions prévues par la loi.

De tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring, van de probatiestraf en van de werkstraf kan echter niet worden uitgesteld.

Toutefois, il ne peut être sursis à l'exécution de la peine de confiscation, de la peine de probation et de la peine de travail.

De duur van het uitstel mag niet minder dan een jaar en niet meer dan vijf jaar bedragen, met ingang van de dag waarop het vonnis of het arrest in kracht van gewijsde is getreden.

Le délai du sursis ne peut être inférieur à une année ni excéder cinq années à compter du jour où le jugement ou l'arrêt est passé en force de chose jugée.

De rechter kan een gewoon uitstel bevelen of aan het uitstel probatievoorwaarden verbinden.

Le juge peut prononcer un sursis simple ou prévoir que le sursis sera assorti des conditions de probation.

§ 2. In geval van probatie-uitstel verbindt de rechter aan het uitstel door hem bepaalde probatievoorwaarden, mits de beklaagde zich ertoe verbindt die voorwaarden na te leven.

§ 2. En cas de sursis probatoire, le juge prévoit que le sursis sera assorti de conditions de probation qu'il détermine, moyennant l'engagement par le prévenu de respecter ces conditions.

Aan het probatie-uitstel worden steeds de volgende voorwaarden verbonden:

Le sursis probatoire est toujours assorti des conditions suivantes :

1° geen strafbare feiten plegen;

1° ne pas commettre d'infractions ;

2° een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, zijn nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast;

2° avoir une adresse fixe et, en cas de changement de celle-ci, communiquer sans délai l'adresse de sa nouvelle résidence au service compétent des communautés chargé de la guidance ;

3° gevolg geven aan de oproepingen van de strafuitvoeringsrechtbank en, in voorkomend geval, aan die van de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast.

3° donner suite aux convocations du tribunal de l'application des peines et, le cas échéant, à celles du service compétent des communautés chargé de la guidance.

De probatievoorwaarden kunnen de verplichting omvatten een opleiding te volgen waarvan de duur minstens twintig uur en ten hoogste tweehonderdveertig uur bedraagt. De strafuitvoeringsrechtbank bepaalt, na de betrokkene te hebben gehoord en rekening houdend met diens opmerkingen, de aard van de opleiding,

Les conditions de probation peuvent inclure l'obligation de suivre une formation dont la durée ne peut être inférieure à vingt heures ni supérieure à deux cent quarante heures. Après avoir entendu l'intéressé, le tribunal de l'application des peines détermine, compte tenu des observations de celui-ci, la nature de la formation à suivre en

die moet aansluiten bij zijn lichamelijke en verstandelijke geschiktheid, en de plaats waar ze gevolgd moet worden.

§ 3. De strafuitvoeringsrechtbank kan, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de veroordeelde, de probatievoorwaarden geheel of ten dele opschorten, nader omschrijven of aanpassen aan de omstandigheden.

De Koning bepaalt voor het overige de nadere regels inzake de tenuitvoerlegging en controle van de probatie.

§ 4. Het gewoon uitstel wordt herroepen:

- indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minstens één jaar of een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 71 van dit wetboek tot gevolg heeft gehad;

- indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing of bij een beslissing die in aanmerking wordt genomen overeenkomstig artikel 71 wordt vastgesteld dat tijdens de proeftijd een nieuw misdrijf werd gepleegd in staat van herhaling ten aanzien van het misdrijf dat aanleiding heeft gegeven tot de veroordeling met uitstel.

Het probatie-uitstel kan worden herroepen in geval van ernstige niet-naleving van de opgelegde probatievoorwaarden.

In het geval van herroeping van het gewoon uitstel of het probatie-uitstel, doet de strafuitvoeringsrechtbank uitspraak over het verzoek tot herroeping ingediend door het openbaar ministerie. Het verzoek tot herroeping wegens ernstige niet-naleving van de probatievoorwaarden moet uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de proeftijd van het uitstel worden ingesteld. Het verjaart een jaar na de dag waarop zij

fonction de ses capacités physiques et intellectuelles ainsi que le lieu où elle devra être suivie.

§ 3. Le tribunal de l'application des peines peut suspendre en tout ou en partie les conditions de probation, les préciser ou les adapter aux circonstances, soit d'office, soit sur réquisition du ministère public, soit à la demande du condamné.

Le Roi fixe, pour le surplus, les modalités d'exécution et de contrôle de la mesure de probation.

§ 4. Le sursis simple est révoqué :

- s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné un emprisonnement principal sans sursis d'un an au moins ou à une peine équivalente prise en compte conformément à l'article 71 du présent code ;

- s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée ou dans une décision prise en compte conformément à l'article 71, que pendant le délai d'épreuve, une nouvelle infraction a été commise en état de récidive au regard de l'infraction qui a donné lieu à la condamnation avec sursis.

Le sursis probatoire peut être révoqué en cas d'inobservation grave des conditions de probation imposées.

Dans le cas de révocation du sursis simple ou du sursis probatoire, le tribunal de l'application des peines statue sur la demande en révocation introduite par le ministère public. La demande en révocation pour inobservation grave des conditions de probation doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai d'épreuve du sursis. Elle est prescrite après une année révolue à compter du jour où la juridiction

bij het bevoegde gerecht is aangebracht.

compétente a été saisie.

HOOFDSTUK 5. BURGERRECHTELIJKE BEPALINGEN

CHAPITRE 5. DISPOSITIONS CIVILES

Art. 63. Burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de betaling van de geldelijke straf

Behoudens andere wettelijke bepalingen, kan niemand aansprakelijk worden gesteld voor de betaling van de geldelijke straf waartoe een ander wordt veroordeeld.

Art. 63. Responsabilité civile du paiement de la peine pécuniaire

Sauf dispositions légales contraires, nul ne peut être tenu civilement responsable d'une peine pécuniaire à laquelle une autre personne est condamnée.

Art. 64. Teruggave en schadevergoeding

De veroordeling tot de bij de wet gestelde straffen wordt uitgesproken, onverminderd de teruggave en de schadevergoeding die aan partijen mocht verschuldigd zijn.

De betaling van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij kan worden opgelegd aan diegene die bij rechterlijke uitspraak wegens een misdrijf wordt veroordeeld of desgevallend aan de burgerrechtelijk aansprakelijke partij.

Wanneer de wet de schadevergoeding niet regelt, bepaalt het hof of de rechtbank het bedrag ervan.

Indien de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zullen zij aan haar worden teruggegeven. De verbeurdverklaarde zaken zullen haar eveneens worden toegewezen indien de rechter de verbeurdverklaring uitgesproken heeft omdat zij goederen of waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats gesteld zijn van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij. Indien de rechter bepaalt dat in geval van niet-uitvoering van de verbeurdverklaring van een van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke

Art. 64. Restitution et dommages-intérêts

La condamnation aux peines établies par la loi sera toujours prononcée sans préjudice des restitutions et dommages-intérêts qui peuvent être dus aux parties.

Le paiement de dommages-intérêts à la partie civile peut être imposé à celui qui est condamné par décision judiciaire du chef d'une infraction ou, le cas échéant, à la partie civilement responsable.

Lorsque la loi n'a point réglé les dommages-intérêts, la cour ou le tribunal en déterminera le montant.

Lorsque les choses confisquées appartiennent à la partie civile, elles lui seront restituées. Les choses confisquées lui seront également attribuées lorsque le juge en aura prononcé la confiscation pour le motif qu'elles constituent des biens ou des valeurs substitués par le condamné à des choses appartenant à la partie civile. De même, lorsqu'il prévoit qu'en cas de non-exécution de la confiscation d'une des choses appartenant à la partie civile, l'auteur de l'infraction sera tenu au paiement d'une somme d'argent qui lui sera équivalente,

partij, de dader van het misdrijf een daarmee overeenstemmend bedrag moet betalen, beveelt hij eveneens dat dat bedrag aan de burgerlijke partij zal worden toegekend.

le juge ordonne que cette somme sera attribuée à celle-ci.

Onverminderd de bepalingen inzake de verbeurdverklaring, beveelt het hof of de rechtbank ambtshalve de teruggave van de goederen die aan de eigenaar werden ontnomen. Daarnaast beoogt de teruggave de materiële gevolgen van het bewezen verklaarde misdrijf teniet te doen, met als doel het herstel van de feitelijke toestand zoals die bestond vóór het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf.

Sans préjudice des dispositions relatives à la confiscation, la cour ou le tribunal ordonne d'office la restitution des biens dont le propriétaire a été dépouillé. La restitution vise en outre à annuler les conséquences matérielles de l'infraction déclarée établie, dans le but de rétablir la situation de fait telle qu'elle existait avant la commission de ladite infraction.

Het hof of de rechtbank weigert bij gemotiveerde beslissing de teruggave van de goederen waarvan het bezit strijdig is met de openbare orde, de openbare veiligheid of de goede zeden en beveelt de verbeurdverklaring ervan als beveiligingsmaatregel.

La cour ou le tribunal refuse, par décision motivée, la restitution des biens dont la possession est contraire à l'ordre public, à la sécurité publique et aux bonnes mœurs et en ordonne la confiscation à titre de mesure de sûreté.

Art. 65. Hoofdelijkheid

Alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding.

Art. 65. Solidarité

Tous les individus condamnés pour une même infraction sont tenus solidairement des restitutions et des dommages-intérêts.

Daders en deelnemers van afzonderlijke misdrijven zijn hoofdelijk gehouden wanneer de door hen gepleegde misdrijven een gemeenschappelijke fout opleveren die tot schade aanleiding heeft gegeven. Zij zijn ook hoofdelijk gehouden wanneer deze afzonderlijke misdrijven samenlopende fouten opleveren welke bijdragen tot dezelfde schade.

Les auteurs et participants à des infractions distinctes sont tenus solidairement lorsque les infractions qu'ils ont commises constituent une faute commune ayant donné lieu au dommage. Ils sont également tenus solidairement lorsque ces infractions distinctes constituent des fautes concurrentes ayant contribué à l'ensemble d'un même dommage.

Zij zijn hoofdelijk gehouden tot de gerechtskosten wanneer zij door een zelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld. Nochtans kan de rechter alle veroordeelden of een van hen vrijstellen van de hoofdelijkheid, mits hij de redenen van die vrijstelling opgeeft en het door ieder persoonlijk te dragen

Ils sont tenus solidairement des frais lorsqu'ils ont été condamnés par le même jugement ou arrêt. Néanmoins, le juge peut exempter tous ou quelques-uns des condamnés de la solidarité en indiquant les motifs de cette dispense et en déterminant la proportion des frais à supporter individuellement par chacun

aandeel in de gerechtskosten bepaalt. Personen, door onderscheiden vonnissen of arresten veroordeeld, zijn alleen wegens daden van vervolging die hun gemeen zijn, hoofdelijk gehouden tot de kosten.

d'eux. Les individus condamnés par des jugements ou arrêts distincts ne sont tenus solidairement des frais qu'à raison des actes de poursuite qui leur ont été communs.

Art. 66. Voorrangsregeling

Wanneer de goederen van de veroordeelde ontoereikend zijn om de veroordelingen tot geldboete, geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, verbeurdverklaring, teruggave en schadevergoeding te dekken, hebben de twee laatstgenoemde veroordelingen de voorrang. Bij samentreffen van geldboete, geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel of verbeurdverklaring, en aan de Staat verschuldigde gerechtskosten, worden de betalingen, door de veroordeelde gedaan, het eerst op die gerechtskosten toegerekend. Deze betalingen stuiten de verjaringstermijn van zowel de geldboete, de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel en de verbeurdverklaring, als van de gerechtskosten.

Art. 66. Régime de priorité

Lorsque les biens du condamné seront insuffisants pour couvrir les condamnations à l'amende, à la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction, à la confiscation, aux restitutions et aux dommages-intérêts, les deux dernières condamnations auront la préférence. En cas de concurrence de l'amende, de la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ou de la confiscation, avec les frais de justice dus à l'État, les paiements faits par les condamnés seront imputés en premier lieu sur ces frais. Ces paiements interrompent le délai de prescription tant de l'amende, de la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction et de la confiscation que des frais de justice.

Art. 67. Onwaardigheid om te erven

In de bij wet bepaalde gevallen kan het hof of de rechtbank ook de onwaardigheid om te erven uitspreken, waardoor de dader of deelnemer van de nalatenschap van het slachtoffer wordt uitgesloten.

Art. 67. Indignité successorale

Dans les cas prévus par la loi, la cour ou le tribunal peut également prononcer l'indignité successorale de l'auteur ou du participant qui sera dès lors exclu de la succession de la victime.

HOOFDSTUK 6. TENIETGAAN VAN STRAFFEN EN VAN BURGERLIJKE VEROORDELINGEN

CHAPITRE 6. EXTINCTION DES PEINES ET DES CONDAMNATIONS CIVILES

Art. 68. Dood van de veroordeelde

Straffen, uitgesproken bij onherroepelijk

Art. 68. Décès du condamné

Les peines prononcées par des arrêts ou

geworden arresten of vonnissen, gaan teniet door de dood van de veroordeelde. Het verlies van rechtspersoonlijkheid van de veroordeelde rechtspersoon doet de straf niet tenietgaan.

jugements devenus irrévocables s'éteignent par la mort du condamné. La perte de la personnalité juridique de la personne morale condamnée n'éteint pas la peine.

Art. 69. Verjaring van de straf

Behalve straffen uitgesproken voor misdaden van genocide, misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden, verjaren criminele straffen door verloop van twintig jaren, te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden.

Correctionele straffen van niveau 6, 5 en 4 verjaren na verloop van tien jaren te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Correctionele straffen van niveau 3, 2 en 1 verjaren na verloop van vijf jaren te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. In geen geval is de verjaringstermijn korter dan de duur van de opgelegde straf.

De bijkomende straffen verjaren door verloop van de in de vorige artikelen vastgestelde termijnen, naargelang zij zijn uitgesproken samen met criminele straffen, met correctionele straffen van niveau 6, 5 of 4 dan wel met correctionele straffen van niveau 3, 2 of 1.

De verjaring van de straf kan worden gestuit door elke daad die een begin van effectieve uitvoering van de straf is.

De verjaring van de straf wordt geschorst wanneer de wet dit bepaalt of wanneer er een wettelijk beletsel is dat de tenuitvoerlegging van de straf verhindert.

Art. 69. Prescription de la peine

Sauf pour les peines prononcées pour les crimes de génocides, les crimes contre l'humanité et les crimes de guerre, les peines criminelles se prescriront par vingt années révolues, à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée.

Les peines correctionnelles de niveau 6, 5 et 4 se prescriront par dix années révolues à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Les peines correctionnelles de niveau 3, 2 et 1 se prescriront par cinq années révolues à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai de prescription ne peut en aucun cas être inférieur à la durée de la peine imposée.

Les peines accessoires se prescriront dans les délais fixés aux alinéas précédents selon qu'elles auront été prononcées avec des peines criminelles, des peines correctionnelles de niveau 6, 5 ou 4 ou des peines correctionnelles de niveau 3, 2 ou 1.

La prescription de la peine peut être interrompue par tout acte constituant un début d'exécution effective de la peine.

La prescription de la peine peut être suspendue lorsque la loi le prévoit ou lorsqu'il existe un empêchement légal à l'exécution de la peine.

Art. 70. Verjaring van burgerlijke veroordelingen

Burgerlijke veroordelingen, uitgesproken bij arresten of vonnissen gewezen in criminele of correctionele zaken, verjaren

Art. 70. Prescription des condamnations civiles

Les condamnations civiles, prononcées par les arrêts ou jugements rendus en matière criminelle, correctionnelle ou de

naar de regels van het burgerlijk recht, te rekenen van de dag waarop zij onherroepelijk zijn geworden.

De onwaardigheid om te erven, door de rechter uitgesproken op grond van artikel 67 verjaart niet. Ze kan opgeheven worden door vergiffenis, door het slachtoffer geschonken overeenkomstig artikel 728 van het Burgerlijk Wetboek.

police, se prescriront d'après les règles du droit civil, à compter du jour où elles seront devenues irrévocables.

L'indignité successorale, prononcée par le juge sur la base de l'article 67, est imprescriptible. Elle peut être levée par le pardon, accordé par la victime conformément à l'article 728 du Code civil.

HOOFDSTUK 7. DIVERSE BEPALINGEN

CHAPITRE 7. DISPOSITIONS DIVERSES

Art. 71. Gevolgen van de veroordelingen uitgesproken in een andere lidstaat van de Europese Unie

De veroordelingen uitgesproken door de strafgerechten van een andere lidstaat van de Europese Unie worden in aanmerking genomen onder dezelfde voorwaarden als de veroordelingen uitgesproken door de Belgische strafgerechten en hebben dezelfde rechtsgevolgen als deze veroordelingen.

De in het eerste lid vermelde regel is niet van toepassing op de samenloop.

Art. 71. Les effets des condamnations prononcées dans un autre État membre de l'Union européenne

Les condamnations prononcées par les juridictions pénales d'un autre État membre de l'Union européenne sont prises en compte dans les mêmes conditions que les condamnations prononcées par les juridictions pénales belges et qu'elles produisent les mêmes effets juridiques que ces condamnations.

La disposition mentionnée à l'alinéa 1er n'est pas d'application au concours.

Art. 72. Toepassing van de bepalingen van Boek I van dit wetboek op de bijzondere wetten

Bij gebreke van andersluidende bepalingen in bijzondere wetten en verordeningen, worden de bepalingen van dit wetboek toegepast op de misdrijven die bij die wetten en verordeningen strafbaar zijn gesteld.

Art. 72. L'application des dispositions du Livre premier du présent Code aux lois particulières

À défaut de dispositions contraires dans les lois et règlements particuliers, les dispositions du présent code seront appliquées aux infractions prévues par ces lois et règlements.

Hoofdstuk 3 – Wijziging aan het Militair Strafwetboek

Chapitre 3 – Modification du Code pénal militaire

Art. 3. In het Militair Strafwetboek wordt een artikel 14*quinquies* ingevoegd, luidende: "Personen die niet aan de militaire strafwetten zijn onderworpen op

Art. 3. Dans le Code pénal militaire, il est inséré un article 14*quinquies*, rédigé comme suit: « Les personnes qui ne sont pas soumises aux lois pénales militaires

basis van de bepalingen van dit hoofdstuk, kunnen worden veroordeeld als deelnemer aan een misdaad of wanbedrijf omschreven in dit wetboek.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek zijn op hen van toepassing.

De militaire gevangenisstraf en de afzetting, die als hoofdstraf wordt opgelegd, worden voor hen vervangen door een straf van niveau 2."

sur la base des dispositions du présent chapitre, peuvent être condamnées comme participant à un crime ou un délit réprimé par le présent Code.

Les dispositions du Livre Ier du Code pénal leur sont applicables.

L'emprisonnement militaire et la destitution portée comme peine principale, sont remplacés pour ces personnes par une peine de niveau 2. »

Hoofdstuk 4 - Opheffingsbepalingen

Chapitre 4 – Dispositions abrogatoires

Art. 4. De hierna opgesomde bepalingen worden opgeheven:

Art. 4. Les dispositions suivantes sont abrogées :

1° a) Boek I van het Strafwetboek (wet van 8 juni 1967), dat de artikelen 1 tot en met 99*bis* bevat, laatstelijk gewijzigd bij wet van 5 februari 2016, van het Strafwetboek;

1° a) Livre Ier du Code pénal (loi du 8 juin 1867), qui contient les articles 1er à 99*bis* du Code pénal, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016 ;

b) artikel 100 van hetzelfde wetboek, laatstelijk gewijzigd bij wet van 4 augustus 1986;

b) article 100 du même code, modifié en dernier lieu par la loi du 4 août 1986 ;

c) artikel 100*bis* van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij wet van 28 juli 1934;

c) article 100*bis* du même code, inséré par la loi du 28 juillet 1934 ;

d) artikel 416 van hetzelfde wetboek;

d) article 416 du même code ;

e) artikel 417 van hetzelfde wetboek;

e) article 417 du même code ;

2° a) artikel 163, derde en vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd bij wet van 7 februari 2003;

2° a) les alinéas 3 et 4 de l'article 163 du Code d'Instruction criminelle insérés par la loi du 7 février 2003 ;

b) in artikel 195, tweede lid, van hetzelfde wetboek, de zin "Wanneer hij veroordeelt tot een geldboete houdt hij voor de vaststelling van het bedrag ervan rekening met de door de beklaagde aangevoerde elementen over zijn sociale toestand.", ingevoegd bij wet van 24 december 1993;

b) à l'article 195, alinéa 2, du même Code, la phrase "Lorsqu'il condamne à une peine d'amende, il tient compte pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale. », insérée par la loi du 24 décembre 1993 ;

c) artikel 195, derde lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij wet van 20 juli 2005;

3° de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, laatstelijk gewijzigd bij wet van 5 februari 2016;

4° de wet van 7 juli 1875 tot bestraffing van het aanbod of het voorstel om bepaalde misdaden te plegen, laatstelijk gewijzigd bij wet van 23 januari 2003;

5° de wet van 25 maart 1891 houdende bestraffing van de aanzetting tot het plegen van misdaden of wanbedrijven, laatstelijk gewijzigd bij wet van 5 mei 2014;

6° de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, laatstelijk gewijzigd bij wet van 4 mei 2016.

c) article 195, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 20 juillet 2005 ;

3° la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, modifiée en dernier lieu par le loi du 5 février 2016 ;

4° la loi du 7 juillet 1875 contenant des dispositions pénales contre les offres ou les propositions de commettre certains crimes ;

5° la loi du 25 mars 1891 portant répression de la provocation à commettre des crimes ou des délits, modifiée en dernier lieu par la loi du 5 mai 2014 ;

6° la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, modifiée en dernier lieu par la loi du 4 mai 2016.

Hoofdstuk 5 - Inwerkingtreding

Art. 5. Deze wet treedt in werking op dezelfde dag als de wet die zal voorzien in de volgende zaken:

- de vervanging van Boek II van het Strafwetboek;
- een conversiemechanisme om de straffen opgenomen in de bijzondere strafwetten die zijn aangenomen voor de inwerkingtreding van deze wet om te zetten in een van de strafniveaus zoals voorzien in het Boek I van het Strafwetboek, zoals vervangen door artikel 2 van deze wet;
- een regeling inzake de uitvoering van de straffen;
- een aanpassing aan de regels inzake de strafprocedure aan de nieuwe indeling van de misdrijven in misdaden en

Chapitre 5. Entrée en vigueur

Art. 5. La présente loi entre en vigueur le même jour que la loi qui portera sur les objets suivants :

- le remplacement du Livre II du Code pénal ;
- un mécanisme de conversion pour faire correspondre les peines reprises dans les lois particulières adoptées avant l'entrée en vigueur de la présente loi à un des niveaux de peine tels que définis au Livre premier du Code pénal remplacé par l'article 2 de la présente loi ;
- une règlementation relative à l'exécution des peines ;
- une adaptation des règles de procédure pénale à la suite de la nouvelle classification des infractions en crimes et délits et

wanbedrijven en de corresponderende strafniveaus, alsook de nieuw omschreven straffen in Boek I van het Strafwetboek, zoals vervangen door artikel 2 van deze wet.

des niveaux de peines y correspondant ainsi que des peines nouvellement définies dans le Livre premier du Code pénal tel que remplacé par l'article 2 de la présente loi.

..... , op ...

..... , le...

Van Koningswege:

Par le Roi :

De Minister van Justitie

Le Ministre de la Justice

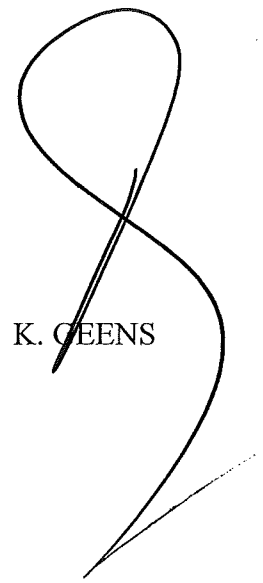

K. GEENS